

Reg. N. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुच्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाशः

॥ स्वग्धरावृत्तम् ॥

अस्त्येतत्पुत्रपौत्रादिकमखिलमहो बन्धनायैव लोके,
 द्रव्यं चातिप्रमाणं मदमलिनधियां केवलं दुःखदं स्यात् ।
 नित्यं तच्चिन्तयित्वा मतिमलहतये प्राप्तये ज्ञानराशर्,
 आत्मानन्द प्रकाशं विदधतु हृदयेऽज्ञाननाशाय जैनाः ॥ १ ॥

पु. २२. | वीर सं. २४५०. आश्विन. आत्म सं. २६ | अंक ३ जो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
१ स्यद्वाद—गोप्य ते वस्तुस्वरूप निरधारनी चावी....	५५	४ श्रीमह देवनंदज्ञ तेमनु छन अने युर्ज२ साहित्य....	६७
२ हुःपीनु आडां अते विधिनु शान्तवन....	५६	५ आपणा भूतकाणना गौरवे....	७४
३ विश्वरयना प्रथांध....	५६	६ वर्तमान सभाचार....	७६
		७ सुधारे....	८०
		८ अंथावलोकन....	८१

वार्षिक भूष्य ३. १) दृपाल खर्च आना ४.
 आनां द्वीपी ग्रेसमां शाल युवामयां लब्लुभाइये छायुं-भावनगर.

જલદી મંગાવો.

તેથાર છે

જલદી મંગાવો.

શ્રી સુપાર્ષ્વનાથ ચરિત્ર (ભાપાંતર.)

ભાગ બીજો.

(અતુવાદક આચાર્ય ભહારાજ શ્રી અજીતસાગરજી)

અથમ ભાગમાં પ્રખુના જન્મ મહેતસવ વગેરે કલ્યાણો અને દેવોઓ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ અજીતનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, શ્રીસુપાર્ષ્વનાથ પ્રખુને કેવળજાન ઉત્પન્ન થયા પણ અનેક સ્થળો વિચારી લભ્ય જીવોને હિતકર ઉપદેશ કર્યાઓ સહિત આપવાની શરૂઆત છે. આ બીજો ભાગમાં અપૂર્વ તત્ત્વજ્ઞાનનો ભોધ એવો આપવામાં આવેલ છે અને તેની અલૈક્રિક રચના એવી છે કે પ્રથમ ભાગ કરતાં આ બીજો ભાગ અસાધરણુ ગૌરવતાવાળો હોયને આ ચરિત્ર ઉત્તમ શૈલીનું છે એમ વાચકવર્ગને નિઃદેહ જણાય છે.

આ બીજો ભાગમાં શ્રાવક જોને પાળવા લાયક વરતો અને તેના અતિચારો વગેરેનું વર્ણન ધાર્યાં વિશાળ રીતે આપેલ છે અને અતિચારના સેવનથી થતું અશુભ દ્રુત અને વતથી થતું શુભ દ્રુતા અને કથાઓ આપી છે, જે બીજો સ્થળે આટલું વિસ્તાર પૂર્વક મળવા અસંભવ છે; એટલું જ નહિ પરંતુ તે કથાઓમાં જુદ્ધનો મહિમા-સ્વા-ભાવનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લક્ષિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવર્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રલાય, નૈતિક જીવન વિગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદર આ અંથ મનુષ્ય જીવનનો માર્ગદર્શિક, જૈન દર્શનનો આચાર વિચારનું જીવન કરવાનાર અને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આત્માને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે એક પ્રયત્ન સાધન ઇપ છે. ધરમાં, પુસ્તકાલયમાં, નિવાસ સ્થાનમાં અને ડાઇપણુ પ્રસંગે રમરણ-મનન માટે પોતાની પાસે આ અંથ અવસ્થય હોવો જોઈએ.

ઉંચા એન્ટ્રીક કાગળો ઉપર સુદૂર ગુજરાતી દાધ્યપમાં ઉંચા રેશમી કાપડના ખાઈડીંગથા અલંકૃત કરેલ છે. પાંચશો પાનાનો આ અંથ છે. કીંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદ્ધ—

પ્રથમ ભાગ ખરીદ કરનાર અંધુરોએ જલદીથી બીજો ભાગ મંગાવી લેવા નભ સૂચના છે. અને ભાગના રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદ્ધ.

જૈન મેઘદૂત મહાકાંઠ્ય (સંસ્કૃત ભૂળ ટીકા સાથે)

અન્ય દર્શનીઓનાં કાબ્યોની કેમ નૈન દર્શનના વિદ્વાન મહાત્માઓએ પણ અનેક ઉત્તમ કાબ્યો કરેલાં છે; પરંતુ કેટલાંક સાધનોને અભાવે કેટલાંક સમયથી તેમનું પણપાછન બંધ થયેનું જોવામાં આવે છે. અને તેવા ઉત્તમ ક્રીટીના કાબ્યો પ્રકટ પણ અલય અંશે થાય છે. વર્તમાન સમયમાં સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને તથા જ્ઞાસુઓને સમયાનુદ્રોળ સાધનો પૂરાં પાડી આપવા વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય આ સલા પ્રકટ કરે છે. ઉપરોક્ત મેઘદૂત કાબ્ય શ્રીમેદૃતુંગ આચાર્યો રચેલ છે, અને તેની ટીકા શ્રી શીલરત્નસુરિના કરેલી ક જે એક અદ્ભૂત કાબ્યરચના છે. જેથી કાબ્યના અભ્યાસીઓ માટે પાસ આ મહાકાંઠ સ્ટીક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આયું છે. આ કાબ્યનો પરિચય અતિ ઉપરોક્તી હોવાથી જનસમૂહમાં સહેલાદ્ધથી તેનો પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે અભ્યાસીઓ માટે એક અપૂર્વ ઇતિહાસ હોય અવસ્થ ખરીદવા યોગ્ય છે. કી. રૂ. ૨-૦-૦ પો. જુદ્ધ.

॥ श्री ॥

आटभान्द प्रकाश.

॥ वंदे वीरम् ॥

॥ कि भंते ? जो गिलाणं पडियरइ से धरणे उदाहु जे
तुमं दंसणेणं पडिवज्जइ ? गोयमा ! जे गिलाणं पडियरइ । से
केणद्वेणं भंते ? एवं बुच्छइ ? गोयमा ! जे गिलाणं पडियरइ से
मं दंसणेणं पडिवज्जइ जे मं दंसणेणं पडिवज्जइ से गिलाणं
पडियरइ त्ति । आणाकरणासारं खु अरहंताणं दंसणं, से तेण-
द्वेणं गोयमा ! एवं बुच्छइ—जे गिलाणं पडियरइ से मं पडिवज्जइ,
जे मं पडिवज्जइ से गिलाणं पडियरइ ॥

पुस्तक २२] वीर संवत् २४५० आश्विन वात्म संवत् २६. [अंक ३ जो.

ॐ

स्याद्वाद्-बोध.

ते

वस्तुस्वरूप निरधारनी चावी.

वस्तु स्वदृप विचारता निरधार हुँकर होगीअ,
यावौ जिनागम शैलौ विशु तदूप्र पूर्ण न पेखीअ;
हुठवाह जय अडान्तने स्याद्वाद् बोध विशेषथी,
अवद्वेषीअ विधविधता तात्विक सुंदर तेहथी.

वेत्त्वाद् धनुः.

—४०४—

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ હુઃખાનું આંદોલન અને વિધિનું શાન્તવન. ”

(ત્રોટક.)

આક્રંદ—

(૧)

તુઝ લોખનિ તે ગિર કથું ન ગઈ, દ્વિર કથું ન ગઈ ચુક કથું ન થઈ,
સુખ દેશ નહિં હુઃખ પૂર્ણ સહિ, મમ માનવ માન રહિત નહિં;
કચ્છ કૈન સુણે કથું કોણ કને, તુઝ આંદોલન અરણું હદે,
વિધિદા ! વિધિદા ! ! વિકરણ અંદે, પ્રતિકાર કરાવણું તૌ-ન જદે.

શાન્તવન—

(૨)

તુઝ કર્મ કનિષ્ઠ કઠોર અતિ, ગત ચિત્ર વિચિત્ર વિલોક ગતિ,
સુખ હુઃખ મળે કૃત કર્મ થકી, ગૃહિ સાર સુધારે કૃતિ સુમતિ;
તળ ઘેઢ હવે ચિત્ત શાન્તિ ધરે, પ્રભુ પ્રેમ સુધારસ પાન કરે,
હુઃખ હર જરો સુખ પૂર્ણ હશે, વિધિ વડ મટી અનુદૂળ થશે.

વેલચાંદ ધનજી.

—→॥૭॥←—

વિશ્વ રચના પ્રખંધ.

“ નિવેહન એ શું ”

(ગતાં પૃષ્ઠ ૪૪ થી શર)

જગતમાં મૂલ દ્રોધ છે. તેમાં પ્રથમ કહેવાયેલા ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, પુછગલ, આકાશાસ્તિકાય ને કાલ અજીવ-ચૈતન્યરહિત જડ છે ને છઙું દ્રોધ
જીવ છે. જીવ અરૂપી, અશુર લધુ, અતિ સુક્ષમ ને ચૈતન્યસ્વરૂપ છે. પણ તેનું
પુછગલના ચોગથી અસ્તિત્વ સમજી શકાય છે. જીબન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, વીર્ય
ઉપયોગ, આહાર, લય, મૈયુન પરિથિતાદિ સંજ્ઞાઓવડે ચુક્તા ચૈતનાવાનું જીવ
કહેવાય છે. મર્યાદા પહેલાની ને મર્યાદા પણીની રિથતિનો ફેરફાર જોઈ શકીએ છીએ ને
કાંઈક વસ્તુના અભાવે શાસોધ્વાસ આદિ બધી પડી ગયેલા જોઈએ છીએ ને આ
મરી ગયો એમ કહેવાય છે. પણ જે કાંઈક વસ્તુ ચાલી ગઈ તે શું ? આ પ્રશ્નના
ઉત્તરમાંજ જીવની ઓળખાણ સ્કુરી આવે છે. સ્થળે સ્થળે પૃથ્વી જીવમય છે
કારણ કે પુરાણુમાં કહે છે કે જલે વિષ્ણુ ધત્યાદિ ચૈતનાવંત એક જીવનું અસ્તિત્વ-
અતાવે છે, પણ ખરી રીતે અનેક જીવેનું અસ્તિત્વપણું છે. જેથાવે
જીવોના પાંચ પ્રકાર છે તે મનનીય હોવાથી અહીં સુચવવા વ્યાજળી ધારું છું-

विद्यरथना प्रधनं॑.

५७

पहेलो प्रकार एकेन्द्रिय सूक्ष्मिक मणि हीगलो। *६विद्वभ-धातु, पत्थर, अभरण, आदि, वर्गेरे पृथ्वीमां आणुमां होय छे त्यां सुधी तेमां लुव होय छे तेने पृथ्वी-काय-एकेन्द्रिय क्षेत्रवाय छे तेनुं शरीर धर्माङ्ग सूक्ष्म होय छे ते लुवोने स्वशरीरनी साथे भोटामां भोटो संबंध २२००० वर्ष सुधी रहे छे पछी लुवोनो इरहार थाय छे। आ वात अतिशय ज्ञानथी समज्ञय छे। शरीर छे ते पुहगलनो विकार छे तेथी लुव चाढ्यो ज्यतां पुहगलो। भूल स्वसावमां के परिवर्तन स्वसावमां कायम रहे छे। जे के आ पृथ्वीकायमां लुवना प्रगट चिन्ह देखाता नथी तो पण विशेष विचार-खाथी तेमां चैतन्यान्वित लुवो। समलु शकाय छे तेजोने धतुरो के दाढ़ पीघे-दानी जेम अव्यक्त चेतना छे। वजी जेम शरीरमां श्वासेश्वास, गुमडु; भसा वर्गेरेनी वृद्धिथी चैतन्यपण्युं जणाय छे तेमज पृथ्वीकायमां *७प्रवाल मारी समुद्रना आड वर्गेरेमां पोतानीज ज्ञाना अंकुरा कुटे छे। तेज रंग-चाणा वजी हाडका शींगां वर्गेरे कठेणु होवा ज्यतां तेमां लुव छे तेमज पत्थर, *८०प्रवाल, सूक्ष्मीक विगेरेमां काढीन्य होवा ज्यतां लुवनुं होवा-पण्युं सिद्ध थाय छे आधुनिक विज्ञानीओनी शोधी पण्यु आ वातने वधारे पुष्ट घनावे छे (जोउ क्षेत्र आयुष्यमान ने देहमान वधानुंज नथी होतुं, पण्यु कोष्ठकनुंज होय छे अथी वधु तो नज होय। न्युअीलांडमां ३००० कुट उडुं पाणी छे, पाणीनो देह परिणाम शीतदृप छे। “ वृष्टि कुवा नही तलाव अरण्याहिना दरेक प्रकारना रसवाणा अने दरेक ज्ञाना पाणीमां तेमज नक्ल, इरहर, झंरझं करा,

* विद्वभ-प्रवाल-प्रवालो-तेनी आधुनिक शोधमां उद्दिष्टन्न तरीकि (१७२० मां भोमे-कीस वासी पोतेलम्पे वनस्पति—प्रथम आडिपे ने दाल वनस्पति उपे) पीछा ने के कृतान अीचीये जणावेल परवाणा उर दीपमां भोटो दीप आशरे तेरडोश ने नानामां नानो दीप वा डापथी अविक छे। आदेन ऐट दीपामां सपाटीथी पड़ हाथ उंचो छे। परवाणाना भोटो मांडेलो जेम्मीयर समुद्र सपाटीथी ८३२ हाथ उंचो छे। आ भोटो आरा पाणीमां थाय छे। पण्यु तेने आदानां भीडुं पाणी नाइजे छे।

* याकवाला पत्थर—दुवा आहिमां यार पांच डोश उंडा जेवा आवाथी कांदाना आल जेवा भारीना ते पत्थराना पोटाने वाय छे। उटलांट्यार पड विनाना ए पत्थरो होय छे, तेना पर्वतो पण्यु अनेला होय छे। ते पडोमा नाना प्रकारना कंडाल (देहना भांधा) दटायेला देखाय छे। ते पत्थराना जेवा संपत्त होय छे जेने इसीलिना नामथी ओणाभावाय छे। जेम क्षेत्रवाय छे के पडनी उमतिना काले आ इसील सज्जवन हरो। पड विनाना पत्थरामां लुवनुं चिन्ह देखातुं नथी ते अजिना प्रकावे लुस थयुं हरो—अथवा निर्जव हरो।

आटलांटिक महासागरने उंडे तणोयेथी नीकलता याकना पत्थर जेवा पदार्थ लुन कंडा-क्षमय छे ते निःसंदेह छे। छृङ्कांडनी पश्चिम तरहाना आटलांटिक महासागरने उंडे तणोयेथी भारी काढी सुकवतां सईद जेवी णने छे, पण्यु सुक्षमदर्शक यंत्रथी तपासतां ते दीपाध हाडपीकर जेवी देखाय छे। झुरलना भापवाणी जग्यामां आ सुक्षमाङ्गति किटाण्युं पंजर लाप्तो समाय छे। इसील अने हालना समुद्रना लुवमां सार्यता छे। आ पडमां पक्षिना हाडपिंजर भव्या छे।

ને ધનોદધિમાં જે લુચો હોય છે તેને અપ્કાય એકેન્દ્રિય જાણુવા. તેતું શરીર અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે ને મોટામાં મોટું આયુષ્ય ૭૦૦૦ વર્ષતું હોય છે. પાણીનું સચૈતન્ય સ્પષ્ટ સમજવા ઉદ્ઘારણો તપાસીયે તો હાથીની ગર્ભોત્પતિ સમયે કલલ ર્વદ્રપમાં પ્રવાહીમાં પણ ચૈતન્યપણું રહેલું છે. પાણી સ્વયં દેડકાની પેઠે ઉત્પત્તિ થાય છે. વાદ્લાના વિકાસથી આકાશમાંથી પોતાની મેળે પડે છે, તે ચૈતન્ય-ગુણ સુચ્યવે છે. શીથાળાની સવારમાં થતી ઉષણતારૂપ શાસોધાસ દેખાવાથી તેમજ વરાલ વગેરેની ઉત્પત્તિથી ને કટક થવારૂપ કિયાથી પાણીમાં પણ લુચો સમજ શકાય છે.

અંગારા, બલ, ભાડી, ઉદ્કાપાત, ઘસારાનો અજિન, ને વિજલી એ દરેકમાં અજિનદાય એકેન્દ્રિય લુચો હોય છે, તેતું શરીર અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે ને વધારેમાં વધારે આયુષ્ય ત્રણ અડોરાત્રીનું છે. જેમ *^{૧૧} આગીયો ક્રીડા પતંગીયો લુચ્યોગે પ્રકાશવાળો છે, તાવની અંદરની ગરમી લુચ પ્રયોગે છે પણ નિર્જ્વિ પતંગીયામાં પ્રકાશ કે નિર્જ્વિ મનુષ્યમાં તાવ નજ હોય તેમ પ્રકાશને ગરમીમાં સહભાવે અજિનમાં લુચ હોય છે. અજિનનો દેહ પરિણામ ઉષણતારૂપ છે સૂર્યાદિની ગરમી પણ આત્મસંચોગ પૂર્વક છે. પેટની જેમ અજિન પણ આડૂતિથી વૃદ્ધિ-સંકોચવાલો થાય છે. આડૂતિના સત્તવને પચાવે છે ને વિષાની જેમ છોલાને બહાર કાઢે છે. મતલબ કે અજિનમાં પણ લુચો છે.

શાન્તવાયુ, શુદ્ધવાયુ, શુંઝારવ કરતો વાયુ, વંટોલીયો, ધનવાયુ, પાતલો-વાયુ, વગેરેમાં વાડકાય એકેન્દ્રિય લુચો હોય છે, તેતું હેહમાન જીણું ને ઉત્કૃષ્ટાયુ ૩૦૦૦ વર્ષતું જાણ્યું-આ લુચો સિદ્ધાંજન કે દેવોની પેઠે અદૃશ્ય દેહી છે. કાષ પત્થર કે પરમાણુમાં રહેલ અજિનની જેમ આ લુચોનું શરીર ચર્મચક્ષુથી દેખાતું નથી. તે ચેતનાવંત હોવાથી પરની પ્રેરણાં વિના પણ ચરાચરપણે વર્તે છે.

વાયુકાયના દેહનો વિકાસ ઇલાવો ને સંકોચ પણ થાય છે. જે આપણે ક્રીટસન લાઈટ, પ્રાઇમસ ચુલા આદિમાં લોઈ શકીયે છીયે. કાંદા, અંકુર, કુંપલા, લીલા ગાજર, મીથ, થેગી, કુવાર શુંઝુલ ગલોને છેદાયા થકાં ઉગે છે તેમાં (ગુણ) સૂક્ષ્મહેઠી ને અંતર્મુહૂર્તના ઉત્કૃષ્ટાયુવાલા સાધારણુ-વળી વૃક્ષોના પરિપક્વ મૂળ, લાકડા, છાલ, પત્ર, કુલ, દૂલ, ખીજ એ દરેકમાં એકહુનાર થોળનથી અધિક દેહમાનવાળો ઉત્કૃષ્ટને ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૦૦૦ વર્ષના આયુષ્યવાળા પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય એકેન્દ્રિય લુચો હોય છે-વનસ્પતિકાય લુચોના અસ્તિત્વના લક્ષણો ચર્મ ચક્ષુથી ને બુદ્ધિ ભલથી પ્રત્યક્ષપણે નીચે પ્રમાણે જોઈ શકાય છે. મનુષ્યની પેઠે આડ છોડને

* આગીયો ક્રીડા રત્ને પ્રકાશે છે તેના પ્રકાશમાં આળુઅની સ્ત્રીઓ ભરત ભરે છે. સંધ્યાકાળે પ્રકાશ કરવા વાળમાં યુંથે છે. અમેરિકાના ધન-રીયનો ભાર્ગમાં અંજવાળું કરવા જોડામાં બાંધે છે.

विध्यरेयना प्रथां०

५८

वेलामां पणु डोमलता, तारुष्य अने वृद्धावस्था जेठ शकाय छे. हाथ पग आहि अवयवोथी मनुष्य पशु आहि वधे छे, तेमज अंकुरा कुंपलो आभली आलीओ वगेरे अवयवोथी वृक्ष पणु वधे छे. वणी मनुष्यनी पेठे पुऱ्याड, आंभली, उमल कुमुद, अंबाडी वगेरे वृक्षोमां निद्रा तथा ज्यातावस्था हेणाय छे. वणी लोल, झर्ष, लज्जा, लय, भैयुन, कोध, मान, कपट आहारने ओघ संज्ञाओ पणु वृक्षमां हेणाय छे, ज्येष्ठे श्वेतार्कु अंकडो लोलवश थांने धनने पोताना मुलथी ढांडी राखे छे, भेघ गर्जारवथी के शीतल मंड पवनथी डेटलीक वनस्पति अंकुरने भीलवे छे अेरले के हुर्चित थाय छे, लज्जागु मनुष्यना हाथथी संकोचाय छे. ते लज्जा के लय विकार जाणुवो. अशोक, अकुल, इण्युस, तिलक वगेरे वृक्षो साकंडार नव यौवना स्वीना पगना प्रहारथी तेनु मुखनु तांखुल नाभवाथी तेना सज्जेह आलिंगनथी ने तेना हावक्षाव कटाक्ष स्वरथी तत्काल इल आपे छे, खरेखर ए भैयुन संज्ञाने विकार छे. आरेकने माटे पणु तेवु छे. केळनह मनुष्योनो पग लागवाथी ढुङ्कारा धारणु करे छे ते कोधनो भाव जाणुवो. स्वर्णूसिंहि हुं करावनार छतां लोडो ज्येष्ठे हुःभी छे ? ऐवा अहंकारथी इद्रवंती इहन करे छे ते मानने विकार जाणुवो. धाणुं करीने सधगी वेळडीयो पोताना पांढांथी वृक्षने ढांडी हे छे ते मायानो विकार जाणुवो. नागरवेल, डाडोंगो, प्रभुअने छाणु के हूँधना होडुला उपने छे ते पूर्ण थतां पत्र इल कुल रसथी वृद्धि पामे छे. उत्तम भूमि पाण्यां आतरना येगे वृक्षो वधे छे आउना भूल असार भाटी त्याल आतरवाणी भाटी तरक वधे छे. प्रतिकुल संयोगे (प्रतिकुल आहारनी ज्येष्ठ) वसाय छे तो तो आहार संज्ञा जाणुवी. वेला आ वाड उपर यढे छे अने वेलनी आंकडी छाया तरक लय छे. नवणो अंकुर पणु ढेक्का के कठीन भाग झेडी बहार नीकणे छे ते ओघ संज्ञा जाणुवी, सूर्यमुखा सूर्य सामुं ज्ञुये छे ते भोडविकार छे. पांडु उद्दर वृद्धि सोज्ज क्षय आहिथी ज्येष्ठ मनुष्यनु शरीर विकारने पामे छे ने स्त्रिय पदार्थ के रसायन-थी कांतिवागुं थाय छे तेम वृक्षो पणु उत्तम आतर आहिना संयोगे अधिक शोभाहार अने छे. समुद्रना कमलाहितुं देहभान भोटुं जेवाय छे. मनुष्यनी पेठे आयुष्य पणु नियत छाय छे. आ अधा कारण्योने लधने वनस्पतिमां स्पष्ट समल शकाय छे ने तेथीज क्युं छे के :—जीवं पश्यामि वृक्षाणां अचैतन्यं न विद्यते, भाग १२, १८४, १७, यावत्संजायते किंचित् सत्त्वं स्थावर जंगमं, वैत्रा वैत्रस्य (जड चैतन्य) संयोगात्तद्विभूति भरतर्षभ भगवद्गीता श्र० १३ सर्व-मिदमभ्यातः आ सर्वं वनस्पतिने आत्मा व्यापी रहेले। छे-छांहेण्यनीष्ट प्रपाठक. ३ः तमसा बहुस्वेण पेषिताः कर्महेतुना, अंतः संशोभवत्येते (उद्धिज्ञा स्थावराः) सुख दुःख समान्विताः ॥ मनुस्मति

हवे हालना भुद्धिमान विद्वानेनी शेषोद्यो तपासीये तोपणु आ वातनी मज्जयुती-पुरवणी-साणीती भगी शके छे. इंयं विज्ञानी कवि पोताना १८८८ ना प्राणी राज्यमां लगे छे के, आपणी पेठे वनस्पति पणु सचेत न होइ अमुक सद्वननतनी रीतीमां ज्ञेवाय छे तेच्चो माटी, हुवा के पाणीमाथी हाईड्रोजन, ओक्सीजन, नाइट्रोजन वगैरे पोतपोताना तरवो ले छे अने डेटलाक जंतुनी पेठे भोडुं के हेलरी न होवा छां नीचवी पञ्जितना जंतुनी पेठे रक्ताशय वगरनी वनस्पतियो विवरक्षारा आहार लघु देहमां पचावे छे. विषयात सूक्ष्म-दर्शक सो मानतो त्यां सुधी करे छे के वनस्पति अने जंतु रचनानी गोठवणुनो पाच्चा एकज छे उननेना शरीरना केपनी तुलना करतां भ्रमानता ज्ञेवाय छे. क्यारे आचे सिद्ध करी आप्युं छे के वनस्पतिमां पणु आपणी पेठे आकुंचनशक्ति छे वनस्पति पोताना चैतन्य कणुवडे अनिज पहार्थ लहु तेने पोताना लायक अनिज पहार्थूपे परिण्युभावे छे. पो. हुक्सेली कडे छे के आणी विश्वमां जाड हवकी ज्ञातिना छे अने लेक्य छे. अमुक पहार्थीथी भिक्षित पाणीमां भ्याक्तीरीयालु वातवालुं पाणी नाखवाथी असंख्य समुद्धिम भ्याक्टेरीयालु वात तथा डॉडे ईंचवाला भीन जंतुओ. उपरे छे ने वनस्पति हेवानुं भनाय छे. वनस्पति ओक्सीजन लघु कार्बोनिक एसीड अहार काढे छे. ज्यारे तेनी लीली जती कार्बोन लघु ओक्सिजन अहार काढे छे तथा पुढ़खुज आहिनी पेठे एक अंगमाथी भीन अंगनी उत्पत्ति थर्ड नवा लुव निवासो अनवानी उह्येहकिया वनस्पतिने होय छे. डेटला हरियाई जंतुने स्नायु होता नथी. ज्याभिवा अने रिळेपताने हेलरी होती नथी तेमज डॉडीड वनस्पतिने स्नायु, हेलरी होता नथी. जंतुओ जंतुओने आय छे तेम धृथाली वनस्पति डीडाना शरीरने आहि उहर पोषणु करे छे वनस्पति शास पणु ले छे आभद्रीला वगैरे वरसाहथी होसे छे तेनो रस लोही जेवो होय छे तेमां अराब ऐराकनी असर थतां तावड्हाडा विगेरे रोगो. थाय छे अने वणी हवा करतां वनस्पतिने आराम पणु थर्ड ज्य छे. हाई-ड्रोसिया, निर्झस आसीड आडमां नाखतां भरी ज्य छे अप्रीणु ते उडी-डॉडीर्मनी असर पणु वृक्षपर जहावी ज्य छे तेथी अचेतनत्व अने मृत्यु पामे छे. धृथालीमनी पेठे तमाकु अने वेदें हा पणु डीडाने आय छे पत्रमां रस काढी तेमां लुव जंतु सपडाता भीडाई ज्य छे. आभद्री, कुमुड-कमल वगैरे सूर्य के चंद्रना अंधारा अंजवाणाने पारणी शके छे. तमाम आड, कालिका, सुंहा वगैरेना पांडडा सूर्यनां प्रकाश विना अंध थर्ड ज्य छे. वनयंडातिका आडना पांडडा हीवसे धीडाई ज्य छे, पणु रात्रे के भेघना अंधारामां धीवेला रहे छे. लील पणु पाणीमां चालनारी वनस्पतिनी ज्ञति छे, पासिशीक महासागरमां लील भहु उगे छे. डेटलाक आडे प्रकाश शक्तिवाणा छे. वनयंडाल आडना पांडडां गरमीमां नाचे छे, हाथ धसी गरम करी अडाडतां पणु ते नाचे छे. गरम मुलकनी वनस्पति ठंडा

विवेचना प्रथां॒

६१

प्रदेशमां उच्चरती नथी तेमज ठंडा सुलकनी वनस्पति गरम हेशमां थती नथी कहाय यंत्रोदारा ठंडी गरभीना ईरक्षारे करय छे तो पण तेने अनुदूग हवा पाणीना अलावे तेने उगाडवामां निष्क्लवता अनुसन्धानय छे, केमडे युरोपमां हार हाउसीसमां उच्चरेल गरम हेशना रोपाओ। जेवा ज्वेष्यते तेवा भीलता नथी। गरभीना यंत्रोदारी उष्णुता पुरी पाडवा छतां हवा अने रोशनीनी आमी रहे छे वाणी आथी एवुं पण समलू शकाय छे ते-गरम हेश आउने पुष्टिकारक छे।

आपणा ऐराक छोजरीमां ज्यु शुद्ध थर्ड पुष्टिप्रद लोही बने छे तेमज वनस्पतिनो ऐराक पत्रमां शुद्ध थर्ड पुष्टिकारक रस बने छे वनस्पतिना मुगीया छोजरीनुं काम करे छे, इरतो रस लोहीनी गरज सारे छे, पांढडा ईक्सांतुं स्थान साच्यवे छे, तेनां मूण जेवा शक्तिवाणा हेय छे के गमे त्यां पाणीना स्थानमां पहेंची जाय छे, एक बावणना भूण पाणी भाटे रर वार (६६ कुट) हुर रहेल कुवामां जधने पञ्चा हुतां, वनस्पतिनी उत्पत्ति तपाचीये तो प्राणीना गर्भानुं लोही धातुवाणु भूषु, इडानो पीणा रंगनो प्रवाही पदार्थ, अने खीजना अंकुर वर्णे एक जातना पदार्थ छे। वनस्पतिमां खीज जंतुनी पेठे भैयुन धर्म अव्यक्ता छे। केटलाक आउ पुरुषदपे, केटलाक खीदपे अने केटलाक बन्ने उपवासां होय छे अने स्त्री आउमां जननशक्ति एक कुले के खीज नुदा नुदा कुले होय छे। स्त्री ज्ञानिने (गांठवालो तंतु) गर्भकेसर होय छे जेनी नीये खीजे उत्पत्ति करनारे खीजकैष होय छे झुमकाकुल, इष्णिमण्णुसाना कुलना गर्भकेसर ईरता होय छे ज्ञाने धरणांतो स्थिर होय छे। पुरुष ज्ञानिने पराग केसर (भूकिवाणो तंतु थाय छे) जेना गर्भकेसर साथे संचोगथी जननशक्ति छे आवी स्थितिना आउ झाँस के ईटालिमां अधिक प्रभाण्यमां छे। झाँस अने ईटालीना, वेलिस्नेसिया, स्पाईरिलिस-रोपाओनो। समागम हेरत करावे तेवो छे ते रोपाओ। पाणीमां उगे छे तेना नरकुलना रोपाओ। अमुक ज्ञातना आउपर हुमझी अने जाडी डालपर थाय छे अने स्त्री कुलना रोपाओ। तेथी नुदा आउपर सहु पेठे गोण वौटाओल आंगवाणी पातणी लांणी डाल उपर थाय छे। कुले खुब थतां नारीकुलना डालनो। वर उतरी जाय छे जेथी कुल पाणीनी सपाटीये आवे छे अने कुल पेतानी डाणीमांथी त्रुटी पाणीनी सपाटीपर आवी नारीकुल पासे जाय छे। नारीकुलने अडतांज ते क्षाटे छे न तेनो। पोलन नारीकुलमां पडे छे। तेवो समागम ?

वणी-वालीसनेरीया, स्पाईवालीसनामे ज्वल वनस्पति—कुंवारी हालतमांज पाणी उपर आवे छे। एटले पुंजातना छाइनो। पराग छुटी कुंवारा स्त्री पुण्यमां भले छे ने पांढडुं बांध थर्ड पाणीमां दुणी जाय छे। वगा एक स्थाने एवी हडी-कत छे ते-तणावमां नीपञ्जनारी गाज वनस्पतिने कुलोत्पत्ति अभये पुण्यपने। मृण्युल त्रुटी पाणी उपर तरे छे ते वर्खते स्त्री पुण्य तुरत उपर आवे छे। ते पु-

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુષ્પનો પરાગ મેળવવા ચારે ભાજુ ફરે છે. નિષેઠ કીયા થતાં જ તે પાણીમાં ચેસી જાય છે અને ત્યાં ફૂલ પાકે છે. વનસ્પતિના મૈથુનનો આથી વધુ પુરવો શું હોઈ શકે?

અત્યારે માંસ ખાનારી વનસ્પતિઓનાં સેંકડો નામ નોંધાયા છે. જેઓ કીડા, કરોળીએ, માણીને પકડી ખાટારસમાં સહવીને ખાઈ જાય છે તે આ ભીનાની શોધમાં તેના રૂબાવનું વર્ણન પ્રથમ અમેરીકાના ઉફલિઝ્ઝ વેતા કર્ટીસે ઇ. સ. ૧૮૭૪ માં કર્યું હતું. વળી કાનખીએ પણ કર્યું હતું અને ૪૦ વર્ષ પછી હુકરે તે વાતની પુષ્ટિનું લાખલું આયેલું હતું. આખર ડાર્વિને ૧૫ વર્ષના પ્રયાસથી માંસ ખાનારી વનસ્પતિઓની નામવાર એણખાણું આપી હતી. જેમાંની કેટલીક નીચે મુજબ છે.

ડ્ર્સેરા (સૂર્યશિશિર) ઇંગ્લાંડ, આસ્ટ્રાલીયા, બર્મા, છેટાનાગપુર, હુણદી, મગસા અને વર્ધમાન આહિ હેશ-પ્રહેશમાં આ વનસ્પતિ થાય છે. જેના પાંદડાં ભૂમિમાં લાગેલા રહે છે તેને પાંચેક ઈચ્છા આસમાની કુલ થાય છે. તેના પાંદડાં પર ચીકાશવાલા સેંકડો નાના લાગ હોય છે. તેની પર મચ્છર માણી આવતાં ચિકાશથી લપટી જાય છે. તેને પાંદડાવળો મધ્યલાગ તરફ ઘસડી જાય છે. પોતે તેની ઉપર ઉંઘા થઈ પોતાનો રસ જંતુપર નાખે છે એટલે કે પંદર વીશ મીનીટમાં માણી, મચ્છર વિગેરે મરી જાય છે, અંતે ચારથી દશ કલાકે પાંદડા સંકોચાઈ જાય છે. વળી પંદર વાસ દિવસે ઉશરે છે અને ફરીવાર કાંટામાં નવોરસ જમા થાય છે. એક પાંદડામાં આવી હિસુક કિયા એ વાર થયા પછી તે પાંદડું ખરી જાય છે.

સૂર્યશિશિર—માંસ, કુણી, પનીર પુષ્પરજ નખવાલા વિગેરે હુરકોઈ પદાર્થને પચાવે છે. વળી આશ્ર્ય છે કે તે ચરણી, તેલ અને જવામારની જાતના પદાર્થને સુત્રની પેઠે કાઢી નાખે છે. ડાઢવાનીયાનીમાં પણ ઉપર પ્રમાણેજ હિંસકતા છે. તેના વાતને જંતુ અડતાં પાંદડા ભીડાઈ જઈ જંતુને દાખીને મારી નાખે છે. આ વખતે તે પાંદડાને જોરથી જુહા પાડીએ તો પણ તુરત અવાજ કરી બંધ થઈ જાય છે. તે ડટ કલાકે કે આડ હસ હીબસે ઉઘડે છે. અમેરિકન પ્રકૃતિત્વ વિદ્યાર્થી કહે છે કે આવી ગ્રણ કિયા થતો આ પાન થાકી જાય છે.

આલન્ડ્રો લાંડા—આ મૂલ વિનાની જલમાં તરતી વનસ્પતિ છે. તે આસ્ટ્રેલિયા, ચુરોએ અને હિન્દુસ્થાનમાં થાય છે. તેના પાંદડાને ચારે તરફ કાંટા પાંચ કે છ લાગેલા રહે છે અને જોનીશિરા પાસે ડોષથંથી હોય છે. પાંદડામાં ફરતું જંતુને ડોષથંથીને અડતાં પાંદડા એ લાગ બંધ થઈ જાય છે અને જીવ જંતુને ડોષથંથીનોના રસ સાથે જીવની દ્રવીભૂત કરી પોતાના દેહને પોષે છે. આ વનસ્પતિની શોધ છિન્કોનને આલારી છે.

પાંંગીકુલા—આ વનસ્પતિના પાંદડા પર કોરા અંધિવાલા કાંટા હોય છે. તેમાં જીવ જંતુ ચોંટી જતાં પાંદડા બંધ થઈ જંતુઓને જીવની પોતાને પોષે છે. આ પાંદડાને ફરી ઉઘડતાં કલાક ૨૪ લાગે છે.

ચિંધ રચના અભિયાંશ

૬૩

સ્થાનિક વનસ્પતિ—(આદ્રોકુલેરિયા) આ ગોળ મટોલ જેવા હેખાવની વનસ્પતિ હિંહુસ્તાનમાં ગંધા પાણીવાળા ઘણું સ્થાનોમાં ઉગે છે. તેને કોથળી હોય છે. જેમાં ડોષ કોષ બાળુ નાના નાના કાંટા હોય છે. આ કાંટા અંદરની વસ્તુને બહાર આવવા હેતા નથી, પણ ઉદ્દરીયા કે સ્ટ્રીગના દરવાજની પેડે બહારની વસ્તુને અંદર જવા હે છે. તેજ ડોથળીના મોઢાડ્યે હોય છે. ડોનથીલી કે મચ્છર તેમાં પેસી જાય છે, પણ બહાર ન નીકળી શકવાથી હુંબાના અલાવે મૃત્યુ પામે છે અને તેનું શરીર કેટલોક વખત સડ્યા પછી તે વનસ્પતિનું પોષણુ ઊરે છે.

લેઝી—(સારાસીનોયા) વનસ્પતિ ઉત્તર અમેરિકામાં થાય છે. તેના ઘણું પાંડા લેગા થઈ જવાથી ઘડા વનસ્પતિ જેએ ઢાંકણુંબાળો હેખાવ બને છે. તેનું ઢાંકણું નિયમિત કાલે ઉધડે છે, અને અંધ થાય છે. તે ઉધડતાં કીડી પતંગ વગેરે પાણીના લોલે તેમાં આવે છે. અને તે મરી જાય છે. આખરે લેરી પણ ગંધાઈ ઊડે છે ઘડા વનસ્પતિ (વૈં નેપુન્યેસ પીટર લાન્ડઝ) સર્વ વનસ્પતિ ઘડા. વનસ્પતિ બહુ માંસારી છે. તે પીનંગ આસ્ટ્રેલિયામાં થાય છે. તેને મીનગરાંજું ઢાંકણું અને સુખ આગળ સુગંધી મધ્ય હોય છે. ક્ષુદ્ર જંતુઓ મધને ખાવા માટે ઘડામાં પેસતાં અંદર વાતમાં સુંઝાઈ મરે છે અને પીગલાઈ જઈ ઘડા વનસ્પતિનું પોચાક થાય છે-બીહાર પ્રગણાના જેતરોમાં એક નાતું લાંબા વુન્તથી ઘેરાએલા લાલ પાત્રાવાલું અન્યાંથી ભરેલું આડ થાય છે તેના પાતરા (પાંડા) માં મધ્ય જેવો હેખાવનો ચીકણો રસ હોય છે. માઝીએ ચાંદી જતાં વુન્તો વાંડા વળીને શોડીવારમાં તેને ચુસી નામે છે.

માલાકાઝાંજી—આ વનસ્પતિ બંગાલના તળાવોમાં નજરે પડે છે. તેના પાંદમાં કીડીએ સહેલાઈથી પેસી શકે તેવી નળીએ હોય છે. કીડીએ તેમાં પેસી પાણી નહીં નીકળી શકવાથી નાશ પામે છે. પીચારાજાડને-ચીકણું પદ્ધાર્થવાળા વાસણુનાં આકારના પત્રો હોય છે. કીડા તેમાં ગયા પછી પાછા નીકળી શકતા નથી. તેમાં ઘણું તીકણું કાંટા અને ઢાંકણું હોવાથી કોશેણે નિષ્ઠલ જવાથી નિસ્તોજ અની નાશ પામે છે.

ફેંગી કહે છે કે-ખાંસીએ છોડ ધુલથી ચીઠાય છે અને તે ધુલ ઉડાડતાં એક જેસને છોડે છે. જ્યારે તે આખાડ ઉધરસ ખાય છે.

ઇંગ્રેલે કહે છે કે-વૃક્ષો લખી શકે છે. એક અમેરીકન આડ પોતાની વડવાઈ વડે કરીને પોતાની પાસે અસુક હુદમાં આવેલ મનુષ્ય કે દોરને જેંચી નાખી મારી નાંખે છે-આ કુદરતનું દણાંત છે. એલશિંગ નામે અમેરીકન વનસ્પતિ કીડીએના સહૃવાસ વિના સુકાઈ જાય છે. આ વિચોગનું ફઃખ સુચવે છે. (સંલગ્ન છે.) સેવાલ વનસ્પતિની જત છે. ત્રણ કાલે ત્રણ રંગ લેવાવાળા કુલોના આડા છે. માત્ર સાંજેજ સુગંધી અનતું ત્રિકોણાકૃતિ કુલ થાય છે. (વિ. ૮૦ થી ૮૨) ખાતે

३४

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

હાવના પાંદના છીદ્રમાંથી પાણી જરે છે. વળી ટીહાઈ પીસ નામે એક આડથાય છે. જે સવારે ક્ષેત્ર, અપોદે લાલ, રાત્રે આસમાની બને છે. તે પરથી સમયની અભર પડે છે (વિ. ૮૫) જલશિંગઠો પર્વતના અન્નયથી આડનાં પાંદને વાવના ચુંચા છે. તેનું પણ કે નરપર વિચિત્ર પરિણામ આવે છે (વિ. ૮૬ થી) આક્રોકાના અસુક જાતના જાડના એવી પાણીમાં નાંખી ઉકાળવાથી માખણ રૂપે બને છે (વિ. ૮૬) છ હજાર વર્ષથી જુના મીસર અંડીયરના કુદો જલમાં નાખતાંજ ઘીલતા થાય છે.

અન્નયા વનસ્પતિઓ—મદ્રાસના અંતરાલ જીવાનું અનુરીતું આડ મધ્ય રાત્રીથી નીચે પડવા માಡે છે. બાયોર પંહલાં તદ્દન સુર્ય જાય છે અને પછી ઉલ્લંઘન થયા માંડે છે. મધ્ય રાત્રી પંહલાં તદ્દન રદ્દાર થઈ જાય છે. લેંડો તેની માનતા કરવા લાગ્યા છે. (૨૧, ૨૬) ઐશાવારોખને ત્યાં પણ આવીજ જાતનું આરેકનું આડ હતું. કદી આતે સહ માતા સામે જુના પીપલામાં હું હું હું આવાજ થાય છે. જેના રૂસે અત્યાન માન્યતા શરૂ થયેલ છે. (જે ૨૧, ૨૬)

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રમાં અલ્વાશતીડ નણરથી નવગાઉ હુર કુર્કીપુરી ગામમાં જલાદ કરે છે. આડ છે તેની નીચેનું પાણી અને પત્રના ચેવનથી હુદ્ડોઅ રોગ નાશુદ્ધ થાય છે. અમેરિકાના નીવારી પ્રાંતમાં છ સાત કુંડ વંચું અને જાળ હાથ પહેણું એક ડાડી વૃક્ષ નું તે અતિ તેજથી અકાશે છે. તેનો રોશાની એક ગમાંબ હુર થી હેણાય છે. તેના લેજથી સુક્ષમ જીવ્યા અક્ષરો વાંચી શકાય છે. આતે શું કંપ વૃક્ષ હુશે?

એક એવું આડ છે કે જેના કુદો સુકાતાં અંગરની ગરજ સારે છે. અદેખર શાખ કરે છે. નીલાચારના સિંદ્ર અનુલ વૃક્ષના પાંદા ત્વચા સાથે લાગી રહેલા છે. વૃન્દાવનમાં શેઠના ઘરમાં અને રામેશ્વર દેવના મંદિરમાં ગરુડ સ્તંભ (મોનાના તાડ) છે. આવીજ રીતે રૂપાના તાડ ઉંઘાનું સંભળાય છે. મદ્રાસના ડાંચિપુરના સદાકળા આંઝાને ચાર દિશાની ચાર શાખાઓમાં, ખાટી, ગણી, તીખી, ને કડવી ડેરીએ થાય છે. આ આંઝો પ્રથમ હુંમેશાં એકેક ડેરી આપતો હતો. પાંચિતાણાના મસાણું પાસે બે માથાવણા બે અનુરીના વૃક્ષો છે. આવીજ સ્થિતિની અનુરી બીજે કથાંક પણ છે. એમ પ્રવાસી પત્રમાં બંહેર થયેલ છે.

ન્યુઝીલાંડમાં એક જાડના કુલમાં ચુંદ જેવો પદાર્થ થાય છે, તેને પક્ષી ખાવા જતાં ચોંટી જાય છે. હિંદુસ્તાન બેલુડ બારાસેટ ઐશાવ શોખને ત્યાં આરેકનું વૃક્ષ રાત્રે ત્રણવાગે પડી જાય છે ને સાંજે ઉલ્લંઘન થાય છે. આક્રોકામાં એક વનસ્પતિ એવી છે કે જેમાં માખીએ ચોંટી જાય છે. જૈન દર્શનમાં પાહોંગમન વનસ્પતિ માટે લખ્યું છે તેની તપાસ કરે. (ધન્વંતરી વિવિધ વિજ્ઞાન ૪૦૧)

અંગારી શોધકે પથરમાં ને વનસ્પતિમાં સ્વૈતન્યની શોધ કરી છે. પાણી મારી

विश्व रथना प्रभाष्य.

६५

वगोरेना संचोगोमांथी नुदा नुहा आड पोतपोताने पथ्य पहार्थ शोधी लाईने पुष्ट अने छे. डेटलाक कुलो। मर्यादितपछैज सुगंधी ले छे. डेटलाक वृक्षो नियमितपछै सुने छे. चि. एकडवीन उहे छे के रीसामणीने स्वर्ण धण आवतां हुरे, कारणु ते त अङ्गदम जागे छे ने पाठी उद्धी लय छे. अमेरीकन प्राप्त्यात डाक्टर होली ते अङ्गे “धी ओरीजुन ओड लाम्फ” नामे अथ लायो। छे तेमां ते होस्तीरा वनस्पति आउ विष लगे छे के तेना पांडापर डेअ॒ अंतु गेसतां तेना छोडना कांटा अंहरनी पांसपाणी अंतुने पडीलर्ह चुसीने होइ हे छे, ते हुर आउ सांसाहारी छे. तेना जेवुं ठार्जु शु? डाँचोमीथमसाकीथ्युला २ चीनसनुं भाणीयो पडउत्तुं तुर यंत्र नामनुं आउ पणु छे. आ ठील जातुं आउ नाना लुवज्जुनुनुं लक्षणु कर्तुं जथाय छे, डेटलाक “जनावरो आ! वनस्पतिने अनुकुण आवता नथी, तेथी ज्यारे तेने कांध अवुं आवामां आवे छे त्यारे तेने आपण्या अपचानी पेडे विकार थेतो जथाय छे! वणी आ प्रेइसर कहे छे के आ वनस्पतिअभां भोटो। ईर गतिनो मानवामां आवे छे, पण ते वास्तविक नथी. वनस्पतिनी संचेतनता भाटे उपरनी वात अहुज लेरवाणी छे. अलेडरवोर्ट छोडनी डाणीयो उपर गोण ढो झेवा आकार अधायेला डोय छे तेना उपरना लागामां पडहो डोय छे जेपर जनावर गेसतां पडहो अंहर हणार्ह अंतुने अंहर पोळवामां नाभी पडहो पोतानी जग्याचे आवे छे. आ प्रसाणे आ वनस्पति छलकपटवाळां डावत्रां भाज छे! उच्छ्वास (भाभी पडउनार) छोडपर शुंहर लेवो। रस पथराई रहेवो डोय छे. जनावर इसातां ते धीरे धीरे जनावरनुं लक्षणु दरवा मांडे छे, डोऱ्यारा छोडथी ना प्राय जेट्टे लेडे डोऱ्यारी भाणी यांगीये तो ते गोटीवारमां पोताना पांडाना कांटा ते तरइ उंचा कर्नीने तेने पोताना गंबजाये छे. व्ही शेक जन्तनो जेवो छोड छे ते पोताना गधना तुडने चुगवा आवेद भाणीयोनी शुंटने पोताना गीला तंतुओयी पडही ले छे. ते भरी ज्या त्यां सुधी पडही राणे छे (समावेशक यु. १६ १६०४ नुत्रार्ह अ. ७) उपर प्रभाणे ज्ञानुनिक गोष्ठेनां गतुज्ञवामां आंवलुं छ. द्यव तेना आचुप्य अने हेहमान तरइ लक्ष दोडावीये. गोष्ठी सत्तनी शाणा ३०० वर्षाची शास्त्री निंहलदीपमां विष्यात ते शणुज नुता शागतुं राय- खुनुं आउ शत्रुं जय उभर विद्यमान छे. प्रथाग पासे भोयराना वडनी पण तेज स्थिति नीहाणाय छे. कं १५०० वर्षाना डोवानुं डहेवाय छे तेने भाटे आळाण्यो अवो डिवहन्ती चलावी छे के सुकुंद्र अक्षयार्ही आ वड नीये भरी समाई अकबर थयो। होतो. ते तथा गयानो सीतावड, वृन्दावननो शंगारवड, वंशीवड, अने अमृतवड, गोवर्धननो दधिपमवड, कदम्पपासेनुं कदम वृक्ष, शालआम द्वारकानो, पीप व्यासनुं अकुवृक्ष अने युद्धनुं भहायोधि शिव धर्मीनी हंतडथाना आधारे तेज स्थिति वाणा प्राचीन नीहाणाय छे. सुरतमां पांडाणी पोतामां ५०० वर्ष

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ના દસ્તાવેજમાં નોંધાયેલું એટલેકે દસ્તાવેજના કાળ પહેલાંનું વહું આડ્યે, હજુ જેતની ભમઇમાંથી એ હજાર વર્ષના નીકલેલા બી વાયથી ઉગે છે. યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના ડેલિઝિન્નીયામાં કુલેર પ્રગણાના જગતમાં એક સુલકમાં ૧૦૮ કુટ વેરાવાળું અને ૧૨ કુટની ઉચ્ચાઈએ ૭૬ કુટ વેરાવાવાળું બાલ આડ છે (સત્ય વર્ષ ૨ પૃષ્ઠ ૩૨૦ પણી) અનુરી ૩૦૦ થી ૪૦૦ વર્ષની હોય છે, જેસેલમાં ઓલીંબા આડો ૮૦૦ વર્ષના છે, પચાસ કુટ વેરાવાળું ચેસનટ આડ હજાર વર્ષનું છે. ૫૦૦૦ વર્ષથી જુના પણ આડો માગી શકે છે (વિશ્વ ૮૮ થી ૮૫) જહાંગીર કષે છે કે દાડમ ૪૦ તોલા, સફ્રાજન ૨૬ તોલા, તરફુચ ઉત્ત શેર સુધીના થાય છે. બાગી જહાંગીરનામાં ૧૮ ગજ પહેલું ૧૨ ગજ .થડ સુધી ઉંચું ૨૦૩ ગજ લાંબી શાખાવાળું, ભૂમિમાં મળેલી જટાવાળું આડ છે જેની છણી જહાંગીરે પોતાના પુસ્તકમાં ચીત્રાવી છે. એક લાધમ ૭૦૦ વર્ષથી જુનું છે. એક લાધમ ૮૧૫ વર્ષનું છે કેન્ટમાં ખરાખરના સ્થાને એક આડ ૨૮૮૦ વર્ષનું છે. બલીનના અન્નયન ઘરમાં સીકીલીયા વર્ષનો એક તણો ૧૩૬૦ જાલથી જુનો છે. આસ્ટ્રોલીયામાં ચુકિલિપ્ટસ આડ ૫૦૦ શ્રીટ ઉંચું છે. ઉત્તર અમેરીકામાં સીકીલીયા ૩૦૦ શ્રીટ ઉંચું છે, ચણૂડીનો વેકો ૩૦૦૦ શ્રીટની ઉચ્ચાઈ સુધી હિમાલયમાં જોવામાં આવે છે. આવગ ૫૦૦૦ શ્રીટ, ગોરાખ અંણલી ૫૦૦૦ વર્ષથી વધારે જુંહાલીવાળું, વાસ ૧૫૦ શ્રીટ, હિવિહિવિ ૨૦૦૦ શ્રીટ, નાળીયેરી ૩૦૦૦ શ્રીટનું મળે છે તે ૭૦ થી ૮૦ વર્ષ સુધી ફેણે છે, વડ ૭૦ થી ૧૦૦ શ્રીટ ઉંચો, કણીરવડ નીચે ૫-૭હજાર માણુસો ફરી શકે છે. આંધ્રની પીણુમાં ૧૭૮૨ માં ઉગલવડ ૪૨ શ્રીટ વેરાવાળો ૩૪૦ મોટા થડવાળો અને વીસહજાર માણુસ રહી શકે તેવો છે છતાં હજુ વધ્યોજ જાય છે. કેળ ૧૫ શ્રીટ, અનુરી ૧૦૫૪િટ, શેરડી ૧૨ શ્રીટ, અંણલી ૧૦૫૪િટ, સાગ ૪૨૦૦ શ્રીટ, નેરોસીલીન આડ ૩૦૦ શ્રીટનું થાય છે. વેસ્ટાઈલી બેટના એક જાડની છાલના થર જુદા કર્યે ૩-૪ કુટ જાડું થડું નીકળે છે. ગીનીમાં તોપના ગોગા નામનું આડ છે જેનું કુલ મહેદું થાય છે તે કુટતાં તોપના ગોગા જેવો શાંદ થાય છે. આ આડ ૬૦ શ્રીટ ઉંચું થાય છે. જે પવનને લીધે ચાલવાથી ચીસોટી જેવું વાગતું ન્યુણીયા આડ જેવા લાયક છે. બરમાના અમરાપુર શહેરમાં બીઓટીઆર એક આડ ૨૧૭૦ વર્ષનું જુનું છે. શ્રીલીપાઠીન બેટમાં નવ કુટનું કુલ મજયું છે જે એક હજાર થોજન ઉડા સમુદ્રોના કમળો પણ તેટલી જ ઉચ્ચાઈના હોય છે. કેટલાક આડ એવા મજયા છે કે જેનો વ્યાસ ૧૪ થી ૨૬ કુટ અને આચુષ્ય ૧૦૦૦ થી ૪૦૦૦ વર્ષનું કહી શકાય છે. આ પ્રમાણે ઉપર કહી ગચ્છેલ સર્વ જીવોને એકેન્દ્રિય કહેનાય છે અર્થાતું જીવોને માત્ર શરીર હોયછે અને સાથે ચાસોધ્વાસ, આચુષ્ય ને કાયખલ હોય છે તે જીવો ધણ્ણા જ સૂક્ષ્મને ચિથર હોય છે. માત્ર વાયુને અગ્નિનો સ્વલ્લાવ ગતિરૂપ છે, આ પાંચે એકેન્દ્રિયોના સૂક્ષ્મ અને બાહર (સ્થૂલ) એ લેદ છે. સૂક્ષ્મ ચક્ષુથી

શ્રીમહુ હેવચંદ્રજી.

૬૭

નેઈ શકતા નથી, જ્યારે બાહર, શરીરવાળા એકેન્દ્રિયો શરીરને પ્રત્યક્ષ છે, સ્ક્રફ્મ જ્ઞાતિથી તમામ પોલાણુ કરેલું છે વર્ત્તમાન વૈજ્ઞાનિકો પણ શોધથી જણ્ણાવે છે કે— નાનામાં નાનુ એકુસ્સુ જંતુ સોયના અથ લાગ ઉપર એસતાં વિના ગરદી થતાં ૧ લાગ ખુશાલીથી બેસી શકે છે. +૧૨ અમૃક સંચોગોથી લુંબો કાર્મણીક ને તૈજસ શરીર લઈ ચાલ્યા જાય છે—મરી જાય છે એટલે બાકી પુહગલો જ છે. આ પ્રકારમાં પુરુષવર્ગને સ્ત્રીવર્ગની જ્ઞાતિ હોતી નથી, આ એકેન્દ્રિય નામે પ્રથમ પ્રકારનું સ્વરૂપ લઘુતાથી તમોને કણું છે તે બરાબર લક્ષ્યમાં રાખો. મગજને ભાર પડે તો શાંતિ લઈને પણ બુદ્ધિબળથી મગજમાં ડસાવી દફ્તાપૂર્વક આગળ વધો.

(ચાલુ).

—૩૪—

શ્રીમહુ હેવચંદ્રજી, તેમનું જીવન અને ગુજરાત સાહિત્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૭ થી શરૂ)

સંવત ૧૮૦૪ સુધી તો શ્રીમહુ હૈયાત હોય પોતાની અમૃતવાળી ને અમૃત્ય ઓધવણે પુચ્છવીને પાવન કરી રહ્યા હતા, એમ તેમના બના-
શ્રીમહુનું નિર્વાણ. વેલા સિદ્ધાચળજીના સ્તવન પરથી જણાય છે. તે સમયે તેઓ શ્રી લગલગ ૮૪ વર્ષની ઉમરના હોવા જોઈએ. પછીથી સ્થિરતાવાસ સ્વિકારવો પડ્યો હોય એમ અતુમાન થાય છે.

૧૮૦૪ ગાંઠ આ સ્થિરતાવાસ પાતીતાણે થયો સંલયે છે. સિદ્ધાચળ સમાન મહાતીર્થસ્થાનમાં સમાધિ મરણુ કર્યો. સત્પુરૂષ ન વાંछે ? ત્યાં અનેક સુનિયોચ્ચે અનશન કર્યો છે, જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થાનો પૂર્ણ અમલ શરીર પર થાય છે, ત્યારે છેવટે પરમાત્માનું સ્મરણ ને આત્માના શુદ્ધોપયોગની રમણુતા કરવી એજ શેષ છે. શ્રીમહુ આવીજ સ્થિતિમાં ધ્યાન રાખી શરીર, જ્ઞાતિ, નામ આદિ વિસારી આસ્તકિત રહ્યા હતા અને આત્માના શુદ્ધોપયોગના તારેતારમાં લયદીન રહેતા. અંતે સમાહિ મરણં અભવજીવા ન પાવંતિ ॥ અલાયોને મરણુકણે

+૧૨ અલસ્ત્ર અધ્યાય. ૩ પાદ ૧. સૂત્ર. ૧

તદંતર પ્રતિપત્તોરંહતિ સંપરિશ્વકતઃ પ્રશ્ન નિરૂપણાભ્યામ्

જીવઃ કર્ણાનાં ધ્રુવિયાણાં અવસાહે મરણુ સમયે દેહાંતર પ્રતિપત્તો દેહ ભીનૈભૂત
સુદ્ધમૈ: સંપરિશ્વકતઃ સંવેદિતો રંભતી ગચ્છાતીયવગતયમ

પ્રશ્ન નિરૂપણાભ્યામ ॥ તાંડવશુતૌ ગૌતમ કૈમિતીય પ્રશ્ન પ્રતિવિચન.

(શંકરાચાર્ય અરિત્ર પાતું. ૩૪)

समाधि मरणु प्राप्त थतुं नथी. ऐमणे लगभग ७५ वर्ष केटलो। समय आत्मजानेपेयोग, आत्मधृपान, आत्मानु चिन्तवन, मनन अने आत्म समाधिमां गाज्यो होय, तेने समाधि मरणु-पंडितमरणु सुखेथा सांपडे ऐमां संशय शो। ? श्रीमहे अनाहि अनंत ज्ञानउप आत्मशुवनमां मनने लीन कर्युं हतुं अने बाह्य दृश्य पहार्येमां रागे देख परिणामथी मुक्त थया हुता. कर्मयोगी होवाथी मरणु वर्खते शारिरीक हुःअ स्फुरामां जरा सात्र इयर बन्या न हुता. पोते बाण अह्मयारी हुता तेथी तेमने आत्म शुद्धोपयोगनी रमणुतामां शुन्यता आवती नडोती अने ऐम आत्मानी शुल परिणुतिना एक ध्यानमां, अरिहंत, सिद्ध, साधु अने डेवगी शरणु स्विकारीने परमेष्ठीमहामंत्रना ध्यानमां वाह्यप्राणेनो त्याग करी शुभ गति विषे चाल्या गया अने नेन समाज अने लारतवर्षना एक महान् धर्मप्रलापक आत्मजानी साहित्य दसिक इविरतननी ओट लारतवर्षने हेता गया. तेओ गया पछु तेमनो अक्षर हेह-तेमनां पुस्तको सहस्रांगे विवरान छे. गुर्जर साहित्यना परमपोषउनां ए अमोघ तर्वे। अमने मुग्ध करी मुक्ते छे. तो तेओ पोते सहेहे केवा हुशे ?

श्रीमह अध्यात्मजानी, आत्मशुद्धोपयोगी, हेवयंदूरु महाराज हालमां महाविदेहक्षेत्रमां डेवली तरीके विचरे छे, ऐम **श्रीमह माटे** अनेक मनुष्योना मुखे किंवदंती तरीके श्रवणु कर्युं. **किंवदंती.** छे. सांलगवा प्रभाणे श्रीमहना रागी एक अध्यात्मजानी श्रावके पाठणुमां महान् तप कर्युं हतुं; ते तपना प्रभावे लुपनपति हेवे तेमने साक्षात् दर्शन आर्युं हतुं; ते वर्खते ते श्रावके लुपनपति हेवने श्रीमह कर्त गतिमां गया ? ए प्रश्नना उत्तरमां कर्युं के श्रीहेवयंदूरु महाविदेहक्षेत्रमां जन्म्या छे, अने अनेक सव्यक्तुयोने देशना हाईने तारे छे. अमहावाहमां लारंगपूर तणीथानी पिण्डमां आत्मजानी ध्यानी परम वैरागी श्री मणिचन्द्रजी नामना यति साधु हुता, तेमणे ‘आत्मरामेरे मुनि रमे’ विग्रे अपूर्व वैराग्यमय सन्ननयो। अने पहो रथ्यां छे, तेओ महा तपस्ती हुता. तेमना तप प्रलावे तेमनी पासे धरणेन्द्रे साक्षात् दर्शन हीधुं, अने मणिचन्द्रजीने शाता मुझी. मणिचन्द्रजीने रक्तपित्तनो महा लयंकर रौग हुतो, ते हृथी पीडाता हुता. हेवे मणिचन्द्रजीने वरदान मागवानुं कडेतां तेमणे कांधज मार्युं नहि. हेवे तेमनो रौग टागवा विनंती करी पछु तेमणे ना कही, अने कर्युं के, ते रौग लोगव्या विना धुटको नथी; कर्त्ता कर्म तो उद्यमां आवे छे तेनुं लेण्यं रौग लोगवीने आपवुं लोईच्ये. प्रारण्य कर्म श्री तीर्थेकर लगवानने पछु लोगववां पडे छे तो भारे पछु लोगववां ज ज्ञेइच्ये, के क्षेत्री परब्रह्ममां कर्मनुं लेण्यं देण्यं

શ્રીમહુ દેવચંદ્રજી.

૬૮

રહે નહીં. શ્રી માણિચન્દ્રજીએ શ્રી ધરણોંદ્રને શ્રીમહની ગતિ વિષે પૂછતાં ધરણોંદ્રે કહ્યું કે શ્રીમાનુ દેવચંદ્રજી હાલમાં મહાવિદેહ શૈત્રમાં ડેવલી તરીકે વિચરે છે, શ્રી આનંદધનજીની ગતિ વિષે પૂછતાં, તેઓને એકાવતારી જણાવ્યા હતા અને શ્રીમહ યશોવિજયજીને પણ એકાવતારી જણાવ્યા હતા. એક વૃદ્ધ શ્રોતા આવકે અમને એ પ્રમાણે કિંબદની પરપરાથી ચાલતી આવેલી કહી હતી તે અત્ર જણાવી છે. કલકત્તામાં રહેનાર અધ્યાત્મજીની સુશ્રાવક હીરળુભાઈએ પણ ઉપરના ભાવવાળી કિંબદની કહી હતી, પણ વિસ્તાર ભયથી અત્ર આપી નથી.

શ્રીમહના ચમત્કારે સંબંધી અનેક કિંબદનીઓ સંભાવામાં આવે છે.

કાશીવાળા મંડગાચાર્ય શ્રી ભાલચંદ્રસૂરિ બહુ વિદ્વાન થએ

શ્રીમહના

ગયા છે. તેમના સમયમાં તેમની સાથે વિચરનાર ૮૦ વર્ષના

ચમત્કારે.

એક વૃદ્ધ યતિજી (વિનાપુર તાલુકે આજેવમાં) આ સંબંધી

ધર્માં જાણુતા ને કહેતા જાણવામાં આંધ્રા છે. તેમના જણાવ્યા

પ્રમાણે તેમના નેતૃ વર્ષના "શુરુજીના સ્વસુળે તેમણે પાદ્યાવસ્થામાં શ્રીમહ સંબંધી ઘણી વાતો સંભળી હતી. તે પૈકી ડેવલીક અત્ર હર્શવિવામાં આવે છે:—

શ્રીમહે જયારે હીક્ષા લીધી ત્યારે પાદ્યાવસ્થામાં હતા. તઓશ્રી એક વખતે કાઉસસગમાં હતા. ત્યારે એક ભયંકર ભુજંગ (સર્પ) આંધ્રો ને શ્રીમહના શરીર પર ચઠવા લાગ્યો, ને શ્રીમહના ઓળામાં એઠો. આથી આનુભાનુના લોકો ગભરવા લાગ્યા પણ શ્રીમહ યતુકિચિત પણ ચળાયમાન થયા નહિં. શ્રીમહે કાઉસસગ પાર્થીને સર્પ કુલકાર કરતો ઓળામાંથી ઉત્તરી સામે એઠો. શ્રીમહે તેને શમતા ભાવનાં વચ્ચો કહ્યાં તે તેણે મસ્તક ડેલાવીને સંભળ્યાં. આવી સ્થિતિ નોંધને અન્ય સાધુઓ શ્રીમહને પ્રશંસી ણવા હૃદયથી તેમના ઘૈર્યને પખાણુવા લાગ્યા. તથા કહેવા લાગ્યા કે શ્રીમહમાં આત્માની નિર્બિદ્ધ ફશા પ્રાસ થઈ છે. શ્રીમહ પાદ્યાવસ્થામાં એક હિવસમાં બસો ક્લોક સુખપાડ કરતા અને વિસરી જતા નહૃતા.

શ્રીમહના મોટાડોટમરોટ (મારવાડ)ના ચોમાસામાં એક અપૂર્વ ઘટના બની હતી. શ્રીમહની દેશના (વ્યાખ્યાન શૈલિ) અહસુત

શ્રી ધરણોંદ્રનું અને આત્મસ્વરૂપની ચાલતી હતી, દરરોજ વ્યાખ્યાનમાં સર્વ

આદ્ધાર સ્વરૂપે દર્શનના હન્જરો. શ્રોતાઓ આવતા હતા. તેમના વ્યાખ્યાનમાં

વ્યાખ્યાન એક વૃદ્ધ આદ્ધાર જેવો મનુષ્ય હુમેશાં આવતો હતો, તે

સંભળવા તેણું છે તેની ડેઢિને અખર પડતો નહોતી. શ્રીમહ મહા

આવાગમન. મહોપાદ્યાય શ્રી યશોવિજયજી કૃત જ્ઞાનસારનું દરરોજ

વ્યાખ્યાન કરવામાં આવતું હતું. અને શ્રીમહ તેનું અનુભવ

પૂર્વક ઉડા ઉત્તરીને વ્યાખ્યાન કરતા હતા. તેથી શ્રોતાઓના આત્માઓમાં

જીનાનાનંદરસ છલકાઈ જતો હતો. પેઢો વૃદ્ધ પ્રાણીએ પણ આનંદથી ઉદ્ઘસિત બની ઉડતો હતો. તે બોલતો નહોતો તથા વ્યાખ્યાન પૂર્ણ થયા બાદ કયાં જતો તે કેઈ જણી કે જેઈ શકતું નહતું. એક વખતે રાત્રે તે પ્રાણીએ ઉપાશ્રયમાં આવ્યો ને શ્રીમહને વંદના કરી એઠા, તે વખતે અન્ય સાધુઓએ પણ જાગતા હતા. વૃદ્ધ પ્રાણીએ જણાયું કે ‘હું ધરણેન્દ્ર છું’. તમારી આત્મસ્વરૂપની દેશના મ્હેં ચાર માસ સુધી સાંભળી છે. આ વખતે ભરત શ્રેત્રમાં આત્મસ્વરૂપની વ્યાખ્યા તમે કરો છો તેથી હું ધર્ષા પ્રસન્ન થયો છું. ધરણેન્દ્ર શ્રીમહને કંઈક માગવાનું કહેતાં શ્રીમહે અનંત હુંઘનો નાશ કરનાર અને સુખના પ્રકટાવનાર આત્માના શુદ્ધોપયોગ વિના મારે અન્ય વસ્તુની ચાહના રહી નથી એમ રૂપે જણાયું. આ સાંભળી ધરણેન્દ્ર તેમને ધન્યવાહ આપ્યો. ધરણેન્દ્ર સર્વ સાધુને પોતાની પ્રતીતિ થવા માટે એકદમ ઉત્તર વૈકિકિ શરીર પ્રકટ કરી ણતાવતાં સર્વ સાધુની આંઝો અંનાઈ ગાઈ. આથી સાધુઓને શ્રીમહ મહાપુરુષ છે. અને તેમનાં વચન આરાધ્ય છે એવો નિશ્ચય થયો. મહાત્માઓ દેવતાઓને આરાધતા નથી તો પણ તેમના જ્ઞાન-ગુણથી એંચાદુ તેઓ સ્વયં તેમની પાસે આવે છે. અધ્યાત્મજ્ઞાની મહાત્માઓમાં અનેક પ્રકારની લગ્નિધ્યો (સિદ્ધિઓ) પ્રકટે છે તેમાં કંઈ આશ્ર્ય સરખું નથી.

શ્રીમહ એક વખત પંનાખ તરફ વિહાર કરતા હતા. પર્વતની પાસે થઈને જવાને રસ્તો હતો. પર્વતની નાચે એક સિંહ એઠાંડો હતો, શ્રીમહને શાંત ને ધર્ષી વખત ત્યાંથી પસાર થનાર પ્રવાસીઓને તે ખાઈ થઈ પગે લાગેલો જતો. શ્રીમહ ત્યાંથી જવા લાગ્યા ત્યારે ધર્ષા લોકોએ તેમને સિંહ ત્યાં થઈને જવા ના કહી પણ તેઓએ પાછા વલ્યા નહિ અને જણાયું કે ‘હારે સમસ્ત વિશ્વના આણી માત્ર ઉપર મૈત્રી ભાવ છે, માટે ભય શો ? ’ તેઓ તત્પ્રક્ષાત્ જ્યાં સિંહ એઠો હતો ત્યાં થઈને જવા લાગ્યા. આ વખતે આવો પ્રસંગ જોઈ ધર્ષા ગૃહસ્થો પણ સાથેજ રહ્યા હતા. પેલા સિંહ પાસે શ્રીમાન આવી પહોંચ્યા ને તેમને જોઈ સિંહ બરાડો ઉઠ્યો અને શ્રીમહની પાસે આવી તેમના પગે પડી ‘સામે ઉલો રહ્યો. શ્રીમહે તેને કરુણુ-દષ્ટિએ શાંત કર્યો, તે પછી તે ચાડ્યો ગયો. પાછા આવનાર ગૃહસ્થો આ દશ્ય જોઈ આશ્ર્યચક્ષિત થધ ગયા, આહેંસા ધર્મ પ્રાણીઓના તત્ત્વાન્ધી વૈરત્યાગઃ આ મહાન સ્કુલ સત્ય થયું અને અરેખર જ મહાનુલાવનાં વૈર રહિત અને વિરક્તા પણ કરુણાથી ભરેલાં હૃદયોની છાપ તેમનાં પ્રશાંત સુખ પર છતાય છે ને સાત્ત્વિક ભાવભર્યા મહાત્માઓની સાત્ત્વિકતા-પવિત્રતાની પાસે આસુરી ભાવવાળાં પ્રાણીઓ. પણ સાત્ત્વિક બની શાંત થઈ જાય છે જ.

શ્રીમહે દેવચંદ્રજી.

૭૧

પૂર્વે જમનગરમાં સુસલમાનોનું જેર ઘણું વધી ગણું હતું. અને તેથી ત્યાંના એક લૈનદેર સરતું લોંઘડં ખોલી તેમાં તમઃમ પ્રતિ જમનગર જૈન માઓ લંડારવામાં આવી હતી. સુસલમાનોએ જબરીથી દેરાસરનાં તાળાં તે દેરાસરનો કર્ગણે લખ મસીહ તરીકે તેનો ઉપરેણ કરવા તુધ્યાં. માંડયો હતો. કેટલોક વખત વાત્યે સુસલમાનોનું જેર ઘટ્યે,

અને હિન્દુ રાજ અમદાવાને જેનોએ આ સફિરનો કાગળે મેળવવા રાજ પ્રત્યે કુરિયાદ કરતાં કાંઈ ન વળ્યું. બાદથી અને અંદરથી આ જૈનમંહિર હતું એમ અદ્દારે વર્ષું કણુલ કરતી હતી છતાં ચમતકાર વિના નમસ્કાર થાય તેમ ન હતું. એવામાં શ્રીમહે દેવચંદ્રજી મહારાજ ત્યાં આવી પહોંચ્યા. તેમણે રાજ સમક્ષ તે જૈન દેરાસર હતું એવું તથા સુસલમાનોએ મસીહ હોલાનું સાણીત કરવા પ્રયત્ન કર્યો. છેવટે રાજએ ડરાવ કર્યો કે દેરાસરને તાળાં લગાડવામાં આવે અને જે પોતાના પ્રલુના નામે પ્રાર્થના કરી ઉધારી શકે તેને તેનો હુક્ક આપવામાં આવશે. કુકીરિ પ્રથમ કુરાનાહિ પ્રાર્થનાથી મધ્યા-પણ કાંઈ ન વળ્યું. પછી શ્રીમહે જુનેદ લગવનાનની સ્તુતિ કરી કે તડાક દઈને તાળાં તુટી છેઠે પછ્યાં અને વૃદ્ધ શ્રાવકોએ રાજને તે દેરાસરના ચુસ લે ચરામાંની જૈન પ્રતિમાએ બતાવવા-શ્રીમહને વિનંતિ કરી. લોંઘરાનાં તાળાં પ્રસુસુલિથો તુડતાં-અંડારેવા સંઘચાલંધ પ્રતિમાએ બતાવી. તત્પત્થીત તે મૂર્તિએનો પુનઃ તે દેરાસરમાં પ્રતિષ્ઠા વિધિપૂર્વક કરવામાં આવી. શ્રીમહના ચમતકારા હેણીન જમનગરના રાજ તથા પ્રણ ખુશ થઈ ગયાં તથા જૈનધર્મની પ્રશંસા. સંવંત્ર પ્રસરી. શ્રી કૃપાચંદ્રજી તથા અન્યાન્ય સાધુએઓ અને વૃદ્ધ શ્રાવકોના સુખથો આ વાર્તા જણાઈ છે. આત્મની અનંત શક્તિ છે. આત્માની જેએ ઉપસના કરે છે તેએ પરમાત્માની પેડે શક્તિએ હોયાં શકે છે. અરે જાની ક્યાની મહાત્માએ સરયં ચમતકાર રૂપજ છે.

॥ અહો અનંત વીર્યોઽયમાત્મા વિશ્વ પ્રકાશક: । તૈલાંક્યંચાલયત્વેવ ધ્યાન-શક્તિ પ્રમાવત: ॥ જ્ઞાનાર્ણવ ॥ અનંત વાયેરૂપ આત્મા છે અને તવિશ્વનો પ્રકાશક છે અને ધ્યાનશક્તિના પ્રસાવે વાયુ દૈક્ષને ચાલાયમાન કરવા તે શક્તિવાન છે.

શ્રીમહે શ્રી સિદ્ધાચળજીની ચાવા ઘણી વાર કરી છે. ત્યાં શ્રીમહે વિહુરમાન વીશી રચી હતી. ‘દ્રષ્ટાલશુદ્ધુંદ્ધું પ્રીતદી’ એ સ્તવન કિંબ-સિદ્ધાચળપર દન્તી પ્રમાણે શ્રીમહે અંહિંજ પ્રલુ પાસે રચ્યું હતું. દુષ્મ-કાગડા આવતા કાળ યોગે શ્રી સિદ્ધાચળજી પર કાગડાએ આવવા લાગ્યા. અંધ કર્યો. કાગડાએનું આ મહુરીતથી પર આપવું અનિષ્ટકારક ગણુવામાં આવે છે. આ કાગડાએને ઉપદ્રવ અંધ કરાવનાના અન્ય અનેક પ્રયત્નો વ્યર્થ જતાં શ્રીમહે સં. ૧૮૦૪માં જ્યારે પોતે શા. કયરા દીગના સંઘમાં સિદ્ધાચળજી પદ્ધાર્યી ત્યારે શ્રી સંઘના વિનંતીથી શાતીસનાન જણાવી, પર્વતની ચારે બાળુ શાંતિજ્ઞાથી ધારા દેવરાવી માગદાએ. આવતા અંધ કર્યો. આ અમ-

હકારથી સર્વત્ર આનંદ-શાંતિ છવાયાં. શ્રીમહ યશોવિજયજી તથા શ્રી જ્ઞાનવિમળ સુરિજીએ પણ પ્રસંગોપાત આવા ચ્યામતારેઠ ર્થિં છે. પ્રસંગ વિના મહાત્માઓની શક્તિનાં દર્શિન થતાં નર્થી તેમજ જ્ઞાનીઓ વાહીની પેઠે જન્યાં ત્યાં ને જન્યારે ત્યારે પોતાની શક્તિઓનાં પ્રદર્શિન કરતાના પણ નથી.

શ્રીમહે ગારવાડમાં સંવ જમણુ પ્રસંગે જૈતમ સ્વામિના ધ્યાનથી એક હન્દર શ્રાવકો જ્ઞમે તેટલી રસોઈમાં આડ હન્દર શ્રાવકોને જમાડવાની મંત્રશક્તિ વાપરી હતી. વળી અનેક પ્રકારના અવધાનોની શક્તિ પણ શ્રીમહમાં ઝીંકી હતી, પણ તેઓ પ્રસંગ વિના કોઈને તે જણુવતા નહિ. હુલની પેઠે તે મહાત્માઓ અવધાનોના ઐતો કરતા ન હતા.

શ્રીમહ દેવયંત્રજી ઉપાધ્યાયે આગમોગમાંથી જ્ઞાનસારમાં સારતત્ત્વને દ્રવ્યાનુયોગ કરેલાય છે, તેના સાર ભાગ જેંચીને અંથેના રચના કરી છે, શ્રીમહ રચિત દ્રવ્યાનુયોગ જ્ઞાન, અધ્યાત્મજ્ઞાન શાંત અને વૈરાગ્ય રસ તો અંથેનો સાર. તેઓના અંથેમાંથી જન્યાં ત્યાં નિતર્યાજ કરે છે. તેઓના અંથેરીપી સરોવરો ખરેખર તત્ત્વજ્ઞાનથી છલકાઢ્યજ જાય છે. તેમના અંથો મૈદી આગમસાર, નચચક અને વિચારસાર એ ત્રણ અંથો તો ખાસ તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરેલા છે. એ ત્રણ અંથેનો શુદ્ધગમપૂર્વક અધ્યાત્મ કરવાથી સર્વ આગમોગમાં પ્રવેશ કરી શકાય છે, ને પાર પામી શકાય છે. અનંત જ્ઞાનસારનો પાર નથી. પણ તેમાં પ્રવેશ થવા માટે એ ત્રણ અંથો ઘણા જ ઉપયોગી છે. અદ્ધોત્તર નામનો શ્રીમહ કૃત અંથ ખરેખર અનુભવજ્ઞાનથી લર્પૂર છે. અનેક જૈનશાસ્કો વાચ્યા બાદ અદ્ધોત્તર અંથમાં કરેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરાર્થનો અનુભવ થઈ શકે એમ છે. અધ્યાત્મજ્ઞાનસાં ઉડા ઉત્તરવા માટે શ્રીજ્ઞાનસાર પર કરેલી શ્રી જ્ઞાનમંજસી દીકા આપૂર્વી છે. આત્મજ્ઞાન સંબંધી જૈનોમાં, અગ્નવહૃપીતાથી પણ કોઈ મહાન અંથપૂર્વી અંથ હોય તો તે જ્ઞાનસાર અંથ છે તેના પર શ્રીમહે દીકા રચીને પોતાના અધ્યાત્મજ્ઞાન સંબંધી વિચારેને જીવતા મૂકી ગયા છે. અર્વાચીન ડાળમાં જ્ઞાનસારની મહત્ત્વા ઉપયોગિતા સર્વત્ર પસાર ને પ્રચાર પામી છે. અધ્યાત્મમાનીઓનું જ્ઞાનસાર અંથ આનંદમય હૃદય છે અને તેના પર દીકા રચીને શ્રીમહે જ્ઞાનસારની મહત્ત્વામાં વૃદ્ધિનો પ્રદાય પાડ્યો છે, શ્રીમહ ઉપાધ્યાય શિરોમણી શ્રીમહ યશોવિજયજીનો છેદદામાં છેદલો. અધ્યાત્મમ જીવનરસનો જરો નેમાં વધ્યો છે તે અંથ ખરેખર જ્ઞાનસાર જ છે અને શ્રીમહ દેવયંત્રજી મહારાજની છેદલી જીંદગીનો અધ્યાત્મજ્ઞાન રસનો જીવનો જરો તેમાં વધ્યો છે. પછી તેમાં રહેલા અધ્યાત્મજ્ઞાનનંદરફની ગીતાન સંગ ધે શું પુછવું?

શ્રીમહ રચિત યોગીશીઅંજાન અને લક્ષ્મિનો રસ છલકાર્મ જાય છે. શ્રીમહના અંથોમાં પૂર્ણાંશ, નવતત્ત્વ, કર્મવ્યાખ્યા, સમનય, સૈતલંગી અનેક પદ્ધતિ, આગમ વ્યાખ્યાન, આત્મતત્ત્વસ્વરૂપદર્શિન વિગેરે સર્વ બાબ-

શ્રીમહુ દેવચંદ્રજી.

૫૩

તેતું વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. એકંદરસિત્યા તેમના થંથોમાં જ્ઞાનયોગ, ક્રમયોગ, લક્ષિતયોગ, ઉપાસનાયોગ વિગેર સર્વે યોગેનું સર્વ આવ્યું છે. શ્રીમહુ સનાતન જૈનમાર્ગિપદેશક હતા. શ્રીમહે ઉત્સેધરની પ્રક્રિમાને પુણી ચંદ્રવાના પાણીને આગમના બાધારે દર્શાવ્યા છે. તેમાં ખુલ્લી કો છે કે તેમણે મગજનો સમાનો લક્ષ્ય જોઈ નથી. તેમના શાખામાં ગધુરતા, સનેહતા ને આક્ર્ષણ કરતા છે. દીર્ઘકાળીન જૈન તત્ત્વજ્ઞાનની દિક્ષા હેઠળ હાય તો વા તેની અંણી કરવી હાય તો તેમના થંથોનો શુરૂગમ પૂર્વક અધ્યાત્મ કરવાની જરૂર છે. પાકેલી ડેરીનો કોઈ રસ કાઢી લે તેવી રીતે તેમણે જૈન શાખામાંથી રસ કાઢીને આગમસાર, નયચક—વિચારસારાહિ થંથો રચ્યા છે.

શ્રીમહના શિષ્યભૂત સાધુઓ અને સાધીઓ હતાં કે નહિ તે હજુ ચોક્કસ થતું નથી. મહા પ્રણયાત્મ પુરુષોની પાછળની શ્રીમહનો શિષ્ય સંતતિ તેવા પ્રકારની હોતી નથી. કલિકારસર્વજ્ઞ સમુદાય. શ્રીમહુ હેમચંદ્રાચાર્યની પાછળ તેમની સંતતિ પરંપરા રહી નથી. શ્રીમહુ થશોવિજયલુના પાછળ શિષ્યો હતા, પણ તેમની પરંપરા રહી નથી. શ્રીમહુ આનંદબાળ પાછળ સાધુ શિષ્યો જણ્ણાયા નથી. તેમની પાસે ઉપરેશ શ્વરણ કરનાર શ્રાવક શિષ્યો તો ઘણું હતા. શ્રીમહનો અતિથોધિત શ્રાવક સમુદાય તો અનેક દેશોમાં હતો. તેમના લક્ત શ્રાવકોએ તેમની બનાવેલ અધ્યાત્મમણીતાને સુવર્ણિના અક્ષરે લખાવી હતી. શ્રીમહની ચોવીશી વર્ષોપર એકજ હાથે લખાયલી સાર્થ—શિષ્યા સુનન્દર સુવર્ણ રંગોથી પરિપૂર્ણ સારી જગતાચેલી આ લેખકને ત્યાં મોન્ઝૂહ છે. તે કોઈ આકૃતીન બોલી જવાય છે ને તેમના લક્તોની લક્તિ ને ચુડ પ્રેમ માટે ગાન ને પૂજયભાવ પ્રકટે છે. આવા જ ચુડપ્રેમી લક્ત શ્રાવકોએ શ્રીમહના થંથોનો પ્રચાર સર્વ દેશોમાં કરી દીધેકો હને. એ તેમની ચુડભક્તિની ઉત્તમતા હતી. શ્રીમહના સાધુ શિષ્યો હોત તો તેઓ કોઈપણ ડેકાણે કંઈપણ લખયા વિના રહ્યા ન હત. આથી શ્રીમહના શિષ્ય પરિવારમાં કોઈ વિહૃવન ઉદ્દેશ્યા અણુતા નથી.

આ જીવન અને શુર્જર સાહિત્ય વિષયક નિગંધ પૂર્ણ કરતાં પહેલાં વાચક વર્ગ, અને વિહૃવાન વર્ગ અને જ્ઞાનો પુરુષોની પાસે લખા ઉપકાર પ્રદર્શિન. ખુભાં રહી ગયેલા દોષો સખલના અશુદ્ધ માટે એ હાથ નોકી ક્ષમા માણું છું. કારણ હું છિમસ્થ અને બાલજીવ છું. તો આ નિબંધમાં હૃદિ દોષથી વા મંદ બુદ્ધિને લખ રહેલો અપૂર્ણતાને ભૂદેં. માટે ક્ષમા યાચતાં આ લખાણ માટે જે કોઈ પણ મારા મહા ઉપકારક હોય તો ત પ્રાતઃસમરણીય આચાર્ય મહારાજજી કવિરતન, સમહૃદી શ્રીમહુ બુર્દુસાગરજી સૂરીધરજી જ છે. તેમની પૂર્ણ દ્વારા પ્રયાસ અને સહાયથી આ નિબંધ હું કખી શક્યો છું તથા મહારા અધ્યાત્મમજ્ઞાનરસિક પૂજય પિતાશી જેએ શ્રીમહુ સૂરીધર-

जुना अनन्य लक्त अने अर्थात् मज्जानना अनन्य लज्जासु छे तमनी ग्रेटसाइन-पूर्ण् ग्रेरणा अने वात्मव्यपूर्ण् सङ्काय वडे ज आ निर्जन्ध पूर्णेतया हुं आवेषी शक्यो हुं. भावे तेमनो अन् अति लक्षितभावे उपकार मानुं हुं ने जैन साहित्यना आ निर्जन्ध विश्वना हित उपकार ने सहगोधद्वारा सोना आत्मकल्याणने अर्थे छा एम धृष्टी पूर्ण् करी निरसुं हुं.

→ऋू. @. ॥

आपणा भूतकाणना गौरव अने अत्यारनी परिस्थिति.

आजे डेर डेरथी आपणी परिस्थितिना भषुकार अंलगाई रह्या छे—वीर पुत्रोने जगाडवाने रिभूतिम् नाह रथ्यो स्थगे वागी रहा छे अने एवेज छतां कैच अनेरा सुभधुर डिंडम् नाह आजे अमे वगाडीमे छीमे—

ओ वीर पुत्रो ! आजथी २५०० वर्ष पूर्वे तमारी शुं परिस्थिति हुती ? जगृति हुती. ए आपणा वीर पिता पोतानी भेद्यसम गंभीर देशनाथी आर्यावर्तीना पुनित भनुपेना हुहयोमां अभृतरस वडेवडावी रह्या हुता. एक वर्णत पत्थर जेवा निरुद्ध झुक्यने अभृत रसतुं सिचन करी-तेना हुहयने पुनित करी हुहय विषने हुर करी रह्या हुता, जेमनी अभृतमय देशनाथी सिंह वाघ, वर्द, हाथी, बोडा, उट, णकरी, ए बधाय पन्सपर विकोम भावने लगु अनुकोम भावने भजता हुता त्यारे आजे एज पिताना पुत्रो आपणे कृषि स्थितिमां छीमे ? अत्यारे शहेरे शहेर अने गामे गाम फुसंप राक्षस आपणा उपर अगाध सत्ता चलावी रह्यो छे ए झुर राक्षसना प्रतापे अनेक कुकुंथो पायमाल थधु गया छे अने हुलु पणु थतां ज्य छे.

जे वर्णते भग्धनरेश श्रेणिक जेवा श्रद्धालुओथी वीरपुत्रो गर्वान्वित रहेता हुता. आनंद अने डामटेव जेवा शावडो, सुलसा जेवी महासती श्राविकाथी आपणा गौरवनी गर्वनाम्यो भारतवर्षमां गालु रही हुती. त्यागनी भूर्ति भलु गौतमस्वामी, श्री सुधर्मास्त्वामी जेवा महान् पुढेहा अने चांदनभाला जेवी आर्या साईरीजुम्होथी आपणो. त्यागी वर्ग उत्तिना कैच अनेरा शिखदे झुक्ती रह्यो हुतो अने जैन धर्मनी विज्यपताङा शोतरइ झरकी रही हुती. स्वर्गलोकना देवो पणु पोताना सुखने तुच्छ गण्डी श्री वीर शासननी वांछ्या करेता हुता अने अत्यारे पणु करता झेशे ए सुखमय स्थिति तरइ एक तीक्ष्ण दृष्टिपात नाहो. अने अत्यारना आपणा श्रद्धालीन हुहयो शांतिथी तपासो. ए भग्धनरेश जेवी श्रद्धा, प्रलु गौतमस्वामी जेवी सैम्य भूर्ति

આપણા ભૂતકાળના જોડવો.

૭૫

અને ચાંદનખાળા જેવી પવિત્રતાની મૂર્નિઓ આપણાથી કેટલે હર છે તેનો જ્યાલ કરેલું. આપણામાં સાચી શક્તાના અંકુરો નથી પગટતા, માત્ર ક્ષણિક શક્તા અને ક્ષણિક વૈરાગ્યના અંકુરો એગણે છે પાછા વળી ઘડીકમાં આપણેજ ક્ષણિક વૈરામધુરમાં શાંતિ લઈએ છીએ કે શોધ્યા હાથ નથી આવતા. આપણે શક્તાની વાતો કરીએ છીએ પણ તેની કિયાના અંશો આપણા જીવનમાં નથી ઉતારતા. આપણામાં સાચી શક્તાવાળા રતનો ધણ્યાથ છે, પરંતુ આપણને તેની કીંમત નથી.

એ જગન્નાની વાતોથી રખેને કંટાગતા એમાં તો તમારી જગૃતિની નોભતો વાળી રહી છે. જ્યારે જ્યારે આપણી પરિસ્થિતિને સુધારવાની અગત્ય જણ્યાય છે ત્યારે ત્યારે એ જગન્નાની વાતો પણ આપણા ઉદ્ધારમાં કામ લાગી છે. મહા તપા શ્રી જગદરચંદ્રસુરિ, શ્રી આનંદવિમલ સુરીધર, શ્રી સત્યવિજયગણિ, આહિ મહાત્મા ગીતાર્થી તેનું જ્ઞલંત ઉદાહરણ છે. આપણે એવુંજ એક જીવનંદ્શ્ય આપણી દ્વારા સન્મુખ રન્નું કરીએ તો તે અનુચિત નથી. પરમ કૃપાળુ મહાવીરસ્વામી દેશના દર્ઢ રહ્યા છે ત્યારે બીજું બાળું હળારે સાધુ મહાત્માએને સસુહ અવનત મુગે શાંત ચિત્તે સમભાવ પૂર્વક વિનયથી શોભી રહ્યો છે ત્યારે બીજું બાળું આર્થિયા—સાધ્વીજીએનું યુથ-અહેનપણુના! પ્રેમથી વીર પિતાની દેશના સુધી રહ્યું છે, તેમજ દેવો પણ એ અમૃતથીએ વધુ રમ્ભાળ દેશના વિનભક્તાવે સાંભળી પોતાને પુનિત કરી રહ્યાં છે. ત્યારે એક બાળું તિર્યાંચા પણ એટલીજ શાંતિ અને આનંદથી દેશના દ્રૂપી અમૃતતું પાન કરી રહ્યાં છે. આમાં નથી કોઈમિ લેહલાલ કે નથી કોઈને અહુલાલ. તમને આમાં તીર્થીકરના અતિશયનો પ્રલાલ લાગશેનું પરંતુ અતિશયોક્તિ કહેનારની તો ભૂલ છે. એશક, પ્રલુનો અતિશય તો સાચો પરંતુ અતિશયોક્તિ તો નહીં જ, તેના જ્ઞલંત ઉદાહરણો આપણામાંથી મળી આવશે તેને માટે આપણે કેટલાએક આપણા ધર્તિહાસનાં સુવર્ણ પાનાં ઉથલાવવાં મદરો.

તૈદ પૂર્વધર શ્રી લદ્રભાહુસ્વામીના સમયમાં આપણી શું પરિસ્થિતિ હતી? જૈનકે જૈનેતર બધાય તેમના અનુયાચી થવા તલસતા હતા, જેના પ્રતાપથી દેવો પણ શાસનસેવા કરવા ખણે પગે તૈયાર રહેતા, તેવીજ રીતે જીએ તાર્કિક શીરામણસિજ્જસેનહિવાકરના સમયની સુંદર પરિસ્થિતિ! તે વખતે આપણામાં કેટલી બધી એકયતા ફરો તે પણ જોવા જેવું છે. પ્રાકૃતતું સંસ્કૃતના કેરવવાના મનોરથમાં સંધ બહિપૂતની આજા મળી. કેરલા વિજયભાવથી તે આજા તેમણે શિરોમાન્ય ગળી છે. આપણે તેવા પ્રભર વિદ્ધાનને તેવી આજા ઉઠાવતાં નિહાળીએ છીએ ત્યારે તે વખતની એકયતાનું સુંદર ચિત્ર આપણી હૃષિ સન્મુખ રન્નું થાય છે. અત્યારે આપણે આપણી પરિસ્થિતિનેથી જરૂર હુંખી થઈશું

૧ આમાં લેખકનો આશય એવો નથી કે અત્યારે ભાચી શક્તા અને વૈરાગ્ય ક્યાંધ નથી. ક્યાંધ છે ખરા, પરંતુ ધણે સ્થળે ઉપર્યુક્ત સ્થળે એ વાત ચોક્કસ છે.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને શાસનસેવકહું હૃદય રડી ઉકો. આપણામાં આટલી બધી અધોગતિ કે જે ધર્મ આખા આર્થિકતા માં ગાળ રહ્યો હતો તે આજે થોડા આવકોના હાથમાં રહ્યો છે. બુઝો ! પરમચોગીશ્વર શ્રી હેમચંદ્ર સુશીશ્વર અને મહારાજાનથિરાજ કુમાર પાળના સમયની આપણી પરિસ્થિતિ સંબંધાની આનંદથી આગણી છાતી વેંત વેંત ઉછાળા મારે છે. અહા ! શું આપણી ઉજ્જ્વલિ ! શું જૈન ધર્મની વિજયપતાકાને. અહું પ્રલાન, સાતક્ષેત્રમાંથી એક પણ ક્ષેત્ર તુંબતું નહીં, જેના ઉદ્ઘાર માટે હેમચંદ્રસુરિ જેવાંએ પોતાના હેઠને અર્પણ કર્યો હતો અને અંતે એ સેવાયજમાં પોતાના ટેક અર્પણ કર્યો હતો, અહા. શું તેમનો ત્યાગ ! આખી જાંદી એક કણ પણ વિસામો લીધા સિવાય શ્રી વીરશાસનને માટે કામ કર્યાજ કર્યું છે. માન કે અપમાનની દરકાર કર્યો સિવાય રાજકુમારી ઉપરેથે આપી રાજવીઓને પ્રતિણિધી ડેટલાએ વીરભડતો-આવકોનો વધારો કર્યો હતો ? તેમજ સરસ્વતી દેવીની આરાધના કરી અનેકાનેક થંથરતનો રહ્યી શાસનની સેવા બનાવી છે.

હવે એ કુમારપાળ રાજના સંધનું મનોદર દર્શય બુઝો ! તમારી દ્વિતી સન્મુખ રણ્ણ કરે, પછી અત્યારની પરિસ્થિતિ તરફ જોશો તો જરૂર ઐહ થશે. જે રાજને આવકોના ઉદ્ઘાર માટે દરવર્ષે કરેલો ઇંપીયા (તે વગતનું ચ્યાલણીનાણું) નો વયચ કર્યો હતો-છે અને જેને તેમાંજ સાચી લક્ષિત હુતી જણે સારાં સારાં ગગન ચુંબી લાવ્ય મંહિરો બંધાવ્યાં હતાં તેજ શુદ્ધવર્ય હેમચંદ્રસુરીશ્વર અને કુમાર પાળ આજે એ પુનિત આચાર્ય ઉપર અનેક અન્ય દર્શનીઓ વગર વિચારે વગર તપાસે નિરદ રીતે આશોગેનો વરસાહ વરસાણી રહ્યા છે.

આટલું છતાં આપણે શાંતિશી જેણી રહીએ એ આપણી કઈ પરિસ્થિતિ જગૃતિનું સૂચન (?) કરી રહ્યા છીએ એ નથી સમજાતું. જે વળતે આખા આર્થિકતા માં જૈનોનીસત્તા સર્વોપરી હુતી. જેના પાસે જૈનેતરો સદ્ગ્ય યાચક વૃત્તિ કર્યાજ કરતા અને એ ઉદાર દીલના જૈનો તે યાચક વૃત્તિને પોષેજ જતા હતા એજ ઉદાર દીલના કુટુંબના વારસદ્ધારો હજારો જૈનોને એક ટંકના દોટલાના પણ સાંસા છે ! અત્યારે આપણું સાચું જૈનત્વ નરી ભેલાતોમાં નથી સમાતું; કિન્તુ ગામડાના જુંપડામાં પણ જૈનત્વ વસે છે, પછી ભાવે તે થોડે અંશો હોય, પણ છે તો ખરું, એ આપણે જાતિભાઇઓ માટે આપણે ભરી શીટલુંજ રહ્યું. જ્યાં સુધી અત્યારના સમસ્ત જૈનો (મુઢીભર) ભાવે લક્ષાંધપતિ ન બને પણ પુરું અદ્ધ વખ અને પુરતી કેળવણી પામે નહીં ત્યાં સુધી આપણી રિસ્થિતિ સુધરી ન કહેવાય. આ સ્થિતિ સુધારવાની ઘણી જરૂર છે. ઘનિકો મોન્ઝમજા ઉડાવે કે બધાય સુખી છે એમ માનવાલદ્વારા એ ખરેખર અનુચ્ચિત છે. જ્યાં સુધી આપણાજ લાભએ વીરપિતાના પુત્રો સુખી ન હોય ત્યાં સુધી શ્રી વીરશાસનના સેવકે ભુખ અને ડંઘને ઉચ્ચે સુકલી જોઈએ; આવું થાય તોજ આપણી અત્યારની પરિસ્થિતિમાં સુધારો થઈ શકે તેમ છે.

આપણે એક વાત તો તફન ભૂલીજ ગયા. સંગ્રહ સંગ્રહિત કે જેના સમ-

આપણા ભૂતકાળના જોરવો.

૭૭

યમાં જૈન ધર્મ ખરી ઉત્તેતિના શિખરે પહોંચ્યો હતો. જ્યાં જુઓ ત્યાં ગરીબ કે તવંગર, રાય કે રંક પ્રલુના ચરણે શીર નમાવતા હતા. જ્યાં સવાલાખ જુન મંહિરો તૈયાર થાય એ આપણી કેટલી ઉત્તેતિ સૂચ્યદે છે! અનાર્થ દેખમાં સાધુઓનો વિહૃણ શરૂ થાય, સેંકડો બદ્દો હળવો સાધુ મહાત્માઓનો નિરંતર પોતાના ઉપદેશથી નવા નવા મડાવીર લક્તો તૈયારજ કરે અને એવી રીતે વીરપુત્રોનો વધારોજ થાય રહ્યા કરે—આખા ભૂમંદળમાં વીરશાસનની વિજય પતાકા કરકી રહે એ આપણી સાચી જગૃતિની નિશાની છે, એમાંજ આપણું જોરવ સમાચેલું હો. એ વાતને આજે સેંકડો વર્ષ વીત્યા છે; છતાં તેના વિજયનાદના આછા આછા ભણુકાર હજુ પણ સંલગ્નાય છે. જ્યારે આપણે એ સ્થિતિએ પહોંચ્યો ત્યારેજ આપણી ખરી જગૃતિ કહેવાય, શાસનદેવ આ સ્થિતિ જદ્વારે હેખાડે.

તેવીજ રીતે જ્યારે જૈનાગમો વિસ્મૃત થવાની તૈયારીમાં હતા ત્યારે હેવધિં. ગળ્ણી જેવા અપચ્ચિમ પૂર્વધરે શું શું કર્યું હતું? જુઓ વદ્વભીમાં સેંકડો સાધુ મહાત્માઓ એકડા મહિયા, શાંતિથી વિચારાની આપ-દે કરી ત્યાં અત્યારની જેમ નહોતું. મતસરને સ્થાન નહોતું માત્ર સ્થાન હતું શ્રી વીરશાસનની જેવાને. તે વખતે વદ્વભીમાં આપણું સ્થાન કેટલું અને કેલું ઉંચું હોશે? તેની કદ્વના કરવી મુશ્કેલ છે. ત્યાં જૈનશાસનની વિજયપતાકા કેવા વિજયનાદથી ઇરકતી હોશે જ્યાં સેંકડો સાધુ મહાત્માઓ—ત્યાગની જીવંત મૂર્તિઓ સાધુ મહાત્માઓ જ્યાં આનંદથી મળે, ત્યાં શાસનદેવોને પણ આકૃષ્ણ હાજર રહેલું પડે અને એ શાસન દેવોને આપણે. કીર્તિસ્તંલ અડગ કરતા નીહાળીએ છીએ ત્યારે આપણુને કેવો આનંદ થાય છે? અત્યારે આપણે એ કીર્તિસ્તંલને હુચમચતો જોઈ રહ્યા છીએ, જૈનેતરો પણ તેને હુચમચાવી રહ્યા છે તેને સુદૃઢ કરવાની આપણી પ્રથમ ફરજ છે. એ શાસનસેવકો! હેવધિંગણીએ રચેલા એ કીર્તિસ્તંલના ઉદ્ઘારમાં જ આપણું જોરવ અને ઉત્તેતિ છે એ ભૂતતા નહિં.

હું નજીક આવો. વસ્તુપાળ તેજપાળના સમયમાં શું જૈનોની ઉત્તેતિ? કેવો જૈનાચાર્યોનો અદ્વિતીય પ્રલાલ! કેવી જૈનોની ઉદારતા અને જૈનોની સાધન સંપત્ત સ્થિતિ? અત્યારે એ ખંડું કયાં અને શાશ્વતી અદોપથ્યું તેની ખંડર અંતરે નથી. આપણે કાળને હેઠ આપીશું; પરંતુ આપણી તુટીએ કયાં છે તે જેવા આપણે નહોં જાધુએ. એ આયુજુના ગગનચુંણી અદ્ય મંહિરો અને જુનાં ગઠના શીખરે વિરાજતા વસ્તુપાળના મંહિરોમાં આપણી ખરી પરિસ્થિતિ નીહાળાશું ત્યારે ઘડીક આનંદ થશે, અને ત્યારપણી અત્યારની સ્થિતિ જોઈ હુંઘિત હુદયે નિશાસા નાખી પાછા વાગવું પડશે.

હું છેલ્દે આવો. શ્રી હીરલિલય સૂર્યિના સમયમાં આપણી ઉત્તેતિનો એ છેલ્દો દિવસ છે (આ ઉપરથી હું એમ કહેવા નથી માગતો કે ત્યારપણી સહા અધ્યોગતિજ રહી છે. પરંતુ એ અકાશ ખાદશાહના ફરખારમાં શિખ્યો સહિત

જગિણુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરિ શોભી રહ્યા હોય, એવું સુરમ્ય ચિત્ર તો એમના પછી નથીજ ચિત્રાયું. એટલે એ સ્થિતિ છે: લી છે એમ મારા કહેવાનો આશય છે. બાકી એમની પછી શ્રી યદોવિજયનુ ઉપાધ્યાયનુ જેવા ધરણા મહા મુર્દો જાગ્યા અને જાગશે તેમ ઉજ્ઞતિ-ઉદ્ય પણ થયા કરશે) એ શાંત યોગી શરની ભવ્ય સુખા. કૃતિ જોઈ રહેયાં પણ જેના ચરણુમાં લક્ષ્ણ ભાવથી મસ્તક નગાવે, જેનો અદ્વિતીય પ્રભાવ આર્થિકરના સમસ્ત સંધ ઉપર એક સરળો જ પડે, એ ચિત્ર બહુ રમ્ય લાગે છે. અત્યારે આપણે તેની જ જરૂર છે. શું તેમની પ્રભાવશાલી સુદ્રા અને શું જૈન શ્રદ્ધાની અડગ શ્રદ્ધા ને લક્ષ્ણ. એ બધું જોવું હોય તો તપાસો-હીરસૌલાઙ્ય મહાકાળ્ય અને ઋક્ષપલદાસકૃત હીરવિજયસૂરિરાસ તેમાં તમને પાને પાને અને લીટીયે લીટીયે તમારું વ્યક્તિત્વ અને તમારી બુતકાળની પરિસ્થિતિનાં સુરમ્ય ચિત્રો મળી આવશે. તેમાં ક્યાંય નથી યોગી કલ્પનાઓ કે અતિશ્યેક્રિત. માત્ર આપણી પરિસ્થિતિનું તે વાતનું સુંદર જ્યાન તેમાં સુંદર આકારે રન્ધુ થયેલું સુજ્ઞ વાચકોને તપાસતાં માલુમ પડી આવશે.

વાંચક? આ બધું અત્યારે શા માટે છે એમ તને લાગશે અને જે તું શાસન સેવક હોઈશ તો જરૂર લાગશે—લાગવું જ જોઈએ, જેનો ઉત્તર આપવા હું પ્રયાસ કરું છું “મને અત્યારના જૈનોની હું: ખદ સ્થિતિ જોઈ એ વાતો બુની-જગ બુની છતાંય જણે કાલે સવારે જ બની હોય તેમ તાજી લાગી. આપણી પરિસ્થિતિ સુધારાની આ એક ચાની છે. આ બધી આપણી પૂર્વની સ્થિતિ સમરણ પટમાં લાવવાથી આપણુને જરૂરી જગવાનું મન થાય—આપણી પરિસ્થિતિ સુધારવા તૈયાર થઈએ. એટલાજ ખાતર આપણી યોગી બુની પણ પવિત્ર વાતો સંભારી છે.” આપણે માત્ર આપણા શુરુ મંદિરમાં મહાલીએ તેના કરતાં એ ડાગ બુના મંદિરોના ઉદ્ઘાર કરીએ તેમાંજ આપણી ઉજ્ઞતિ સમાયેલી છે. આપણુમાં કુસંપના બી બહુ ઉડા રોપાઈ ગયા છે, સાચી શ્રદ્ધા દૂર થઈ છે અને પાદ્યાત્મ સ્વતંત્રતાના બહાના હેઠળ સ્વચ્છાંત્તા વધી છે, અને છેલ્દે શાસનસેવકોની યોગ્ય કદર કરતા નથી શીખ્યા ત્યાં સુધી આપણી ઉજ્ઞતિ હુર છે.

હું છેલ્દે આપણી ઉજ્ઞતિ કદ્ય રીતે થાય તે સંબંધી કંધુક સુચલી હું વિરમિશ. “આપણે મહારાજ યોગીક, સભાટ સંગ્રહિત અને કુમારપણ નોંધી શ્રદ્ધા અને કામ કરવાનો ઉત્સાહ પ્રાસ કરીએ તો મને લાગે છે કે આપણી ઉજ્ઞતિ તહુન નાલુક છે.” બીજું “શ્રી સિદ્ધસેન દીવાકર અને દેવર્ધિગણી ક્ષમાશ્રમણ જેવો સંપ-સાચું જાન પ્રાપ્ત કરીએ તો આપણે ઉદ્ઘાર જલદી થાય તેમાં લગારે સંશય જેવું નથી.” છેવટ આ પ્રણ વરતુ આપણે માટે ખાસ જરૂરી છે. સાચી શ્રદ્ધા, સમૃજ્ઞાન અને સંપ-જ્યારે આ ત્રિપુરી આપણા ઉપર અગાધ સત્તા જમાવશે તેજ વળતે આપણે ઉદ્ઘાર છે—જાગૃતિ છે.

શાસનહેવ એ સમય નાલુક લાવે એમ કંચી વિરમું છું. અં શાર્ણતિ:

वर्तमान समाचार.

५८

वर्तमान समाचार.

पवित्रश्री सिद्धक्षेत्रमां पंन्यासल्ल श्रीलाङ्कावज्यग्नि महाराज अने पं. महाराज श्रीधर्म-विजयग्नि महाराज निगेरे यातुर्मास भिराने छे. क्षेत्री आ वर्खते धरणा नैन अंधुओ अने अहोनो अहारग्रामथी यातुर्मास सिद्धक्षेत्रमां करवा उक्त मुनिमहान् जना योगथी आवेद छे. निरांतर हेवग्रह तीर्थकिं, पूजाओ, स्वाभिनात्सद्य वगेरे जुदा जुदा अंधुओ वगेरे तरक्ष्यी याप छे. वणी लालमां उपवासन वहन करवानुं महामांगल्यकारी कार्य जुहे जुहे स्थगे पाण शह अयु छे. आसो शुद्ध ११ थो आ तप वहन करवानुं सुहूर्त छे अने पाटडी निवारी शेइ वेलाभाई गणेश, वोरा राजपाण छगनलाल अने साइरचंद धीभचंद तथा डगनाथ केवणदास वगेरे पंन्यासल्ल श्री लक्ष्मिविजयग्नि महाराजना उपहेशथी पोताना खर्चे शह करावे छे. उक्तमहात्मानी मुण्ड जन्मभूमि रांधनपुर हेवाथी रांधनपुर निवासी धरणा अंधुओ अने अहोनो यातुर्मास करवा अने आवेला छे. मुख्य शेइ श्री अवतलाल प्रतापसी छे. क्षेत्री पोताने मेलेव उत्तम बद्धमीनो लाल अने यातुर्मास रही, अनेक धार्मिक कार्यो करी तेमां पैसानो सारो व्यप करी देखे छे लालमां अद्वाप्त महोत्सव शांति स्नान वगेरे पाण आंगलिक कार्यो पाण थया हता. तेमां पोते पाण तन मन अने धनथी सारो लाल दें छे. साथै गारधरलाल त्रिकमलाल काढारी के नेमणे आ मुनिराजश्रीनी साथै वर्ष वर्ष उपर रांधनपुरथी संघ काढी अने पधार्या हता अने भोटी रक्षम खर्चो आत्मसार्थक कुरुं हतुं. तेत्री पाण अवतलालबाईनी जेम हेव, शुद्ध, तीर्थ साधर्मिक अंधु वगेरेनी उक्ता करी सारो लाल दें छे. सुकृतनी उमाईनी नीशानी एज छे के आवा सारा उत्तम कार्योमांज वपराध आत्मिक लाल आपे छे. अमो त्यां थतां सर्व धार्मिक कार्योनी अतु-भोदना करीये छीये अने तेवा उत्तम कार्योमां लक्ष्मीनो व्यप करनार तेवा अंधुओने धन्यवाद आपीये छ. अ. साथै साथै शेइ अवतलालबाई तथा गिरधरलालबाई वगेरे नैनमधुओने नव सुयना करीये छीये के वधारामां वर्तमान काणने जड़ीयात तेवा साधर्मिक अंधुओ के तेन आणकोने आश्रय स्थान, विद्यालय, शान डेणदणी, के तेवा डेह जड़ीयात पुरी पाडवाने माटे पोतानो उदार हाथ लायानी सार्थक करशे.

—→①←—

सुधारे.

आवण अने आदरवा मासना अंडमां विश्वरचना प्रथांधनगा लेखमां न्यां भ्रुलो २३ गष्ठ छे यां सुधारो सुउवा भाटे तेना लेखक महाराय तरक्ष्यी आवेल ते नीचे मुण्ड जन्मार्थवामां आवे छे ते प्रभाणे सुधारी वांचवुं.

पा. १६ प. ४ आक्यतिम् ने अहले वाक्यति.

पा. २२ प. १ तेमज् पड्यो „ वणी पड्यो.

„ प. ३ पाण वायरलेस „ वायरलेस पाण.

„ प. २१ पानुं २२ „ लां ग्र० २२.

„ „ सावन „ सावन.

पा. ३७ प. १६ वर्तमान समयइप ओक महेशवाणुं अज्ञव द्रव्य छे. तेन अहले काणने अदेश न हेवाथी पांचमुं द्रव्यकाणि वर्तमान समयइप अज्ञव तत्त्व छे अम वांचवुं.

८०

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પા. ३७ પં. १६ કાંઈપણ વિચાર થએ શકે તેને બદલે કાંઈપણ વિચાર ન થએ શકે ને.

પા. ३૬ પં. ૧૦ વર્ષો તેને બદલે વર્ષો.

„ પં. ૧૧ શ્વલક્ષણ „ શ્વલક્ષણ.

„ પં. ૧૫ વાલાઓ „ વાલાઓ.

„ પં. ૨૩ વાલાઓંક „ વાલાઓંક.

પા. ૪૦ પં. ૧૨ આરા „ આરાનો.

પા. ૪૦ પં. ૧૪ બંને મળવાથી એક મળવાટ થાય છે એ એ વારને બદલે એકવાર વાંચવું.

પા. ૪૦ પં. ૧ અદ્ધાપદ્યોપમને બદલે બાદર અદ્ધાપદ્યોપમ.

પા. ૪૦ પં. ૩ સુદ્ધમ ને બંદે અદ્ધાસુદ્ધમ.

પા. ૪૧ પં. ૨ એક ને બદલે એંક,

પા. ૪૨ પં. ૧૩ પહ્લા ને બદલે ઘ્યાલા

પા. ૪૩ પં. ૧ પ્રતિશલાક્ષા ને બંદે પ્રતિશલાક્ષા અને મહા શલાક્ષા,

પા. ૪૩ પં. ૬ પ્રત્યેક ને બદલે પરિત.

પા. ૪૩ પં. ૧૦ „ „

પા. ૪૩ પં. ૧૦ અથી ને બદલે “અંધા”

૨ જયા અશાડ માસના અંધમાં અનુકૂળખ્યાંકમાં નંબર ૪૦ ના લેખમાં શ્રીભાવવિજ્ઞયગુલખેલ છે ત્યાં સુનિરાજ ક્ષેમકુણ્ઠ સમાવું.

→*←

અંધાવલોકન.

શ્રી યારિત્ર પૂજા અથવા શ્રી અંહાર્ય ગ્રત પૂજા વિવેચન સહિત—આ ણુક અમોને અલિપ્રાય માટે લેટ મળેલી છે. વર્તમાનમાં ચીકર અને સુંદર રાગ રાગિઓમાં આ અને આ સિનાય તેર પૂજા વિદ્ધર્ય નિરાજશ્રો વદ્ધામવિજ્ઞયળુ મદારાજે બનાતી વૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. આ પૂજા હાલમાં ઉક્ત મદાતમાંએ બનાતી છે. તેમાં આ વેવ રાગે અને તેની રચના, પ્રદ્રાલીયપણું અને ભાવ ઉત્તમ પ્રનરના છે. જુદ્દાની શરૂઆતમાં વક્તાય લખેલ તે વાચના જેવો છે, જેમાં અંહાર્યનું પ્રધાનપણું શાસ્ત્રે ઝારીતે અતાવી, પૂજાઘેમો લક્તેને માટે પૂર્વાયોઓ તે દ્વારા એથ થવા પૂજાઓ બનાવેલી છે કે જ્યાં પૂજા બનાવવાથી લોડા ઉપર ખર-ખરો ઉપકાર થાય છે. તે જ્યાંની આ પૂજા બનાવવા માટે કેમ પ્રમાણ પ્રાપ્ત થશે તે જ્યાંનું છે. ત્યારાદ્દ પૂજા પૂર્ણ થયા જાએ તેનાપર વિવેચનો માટે પરિશિષ્ટમાં યારિત્રનો અર્થ, તેના પાંચ પ્રકારો, ચરણુમતરીના બેદો, પાંચમહાવા, ૧૭ પ્રકારના સંયમ, વંધાવૃત્તયના ૧૦ બેદો, ચાનાર્દિ ત્રણુ, નર અંહાર્ય, ત્રણ ગુપ્તિ, આર પ્રકારના તપ ક્રષ્ણ નિઅહ, કરણુ સતરીના બેદો—પિંડનિશુદ્ધ (૧) સમિતિ (૫) ભાતના (૧૨) પ્રતિમા (૧૨) ઈદ્રોયરોધ (૫) પ્રતિલેખના (૨૫) ગુપ્તિ (૩) અભિગ્રહ (૪) પરિષહ (૨૨) ઉપસર્ગ (૧૬) વગેરેના બેદો તેના અર્થ અને વિવેચન તેમજ અંહાર્યનું વિવેચન અને આ અધા ઉપર શાસ્ત્રેની સાદત આપી આસ ચાનના અપી માટે એક ઉત્તમ રચના કરી છે.

અંહાર્યની આણી પૂજના દોહરામાં છેલેવ લગ્ન સમય નિર્ણય માટે ક્રમ ૭૨

अंथावतीकरण.

८१

योग्य छे ते माटे शास्त्राधारो अतानी तेनी पशु पुष्टी करेल छे. पुलाकादिक पांच नियंत्रणी हडीकर छेवटे आपी प्रथम परिशिष्ट पूर्ण करेल छे.

भीजा परिशिष्टमां आ अत्यन्यर्थ पहनी पूजनां सुचवेला दृष्टांते कथाएनो संधिष्ठु विस्तारे पूर्वक आपवाभां आवेल छ. जेमां सिंहगुडावासी मुनि, लक्ष्मणा साधी राहिणी वज्रे सोण कथा कई पूजनां क्ये स्थले ते दृष्टांते छे ते साथे ने आपवाभां आवेल छे ते आ महात्माना विद्वान शिष्य घन्यास श्री ललितविजयलु महाराजनी इति छे, जे अरेखर वाचनायोग्य छे. जेताना गुरुजनश्रीनी आ पूजनारे रचनाने उच्चयपद आपी गुरुजिन अ-ज्ञववा अ० श्री ललितविजयलु महाराजे आ दृष्टांत संघर्षनी ने रचना करो छे ते पशु विद्वान पूर्णु होइ गुरुजिनानु अरेखर एक अंग तेओआ सिद्ध करी अतान्यु छे. जेता पहन पाठनथी वांयक वर्गने पशु मावम पडे तेम छे. छेवटे पं-न्यासलु श्री ललितविजयलु महाराजे भननी यंयतान-पूराणु प्रसंगनो एक लेख लज्जेलो छे ते तथा पूजना कर्ता महात्मा श्री तद्वभिन्नय-ज्ञनी 'खीझी पनिने प्रार्थना, शिलविषयक खीने हितशिदा' आ ऐ पहो पशु आ अंथने अनु-सरता जनानी आ अंथ पूर्णु हर्यो छे. आ अंथना भननथी ज्ञान थवा साथे देवभक्तिमां अपूर्व आल्हाह उत्पन्न करनार एक उच्च इति जना छे. तेना प्रश्नशङ्क अमद्वावाद निवासी शेष लेण्डीलाललाई ताराचह अवेरी के जेओनी प्रेरणाथो ज आ पूज निवेदनपूर्वक जनी छे अने जेताना घन्यना पैसाथी छपावी जिना भूत्ये आपवाने जानेहारना आ कार्य माटे करेल सुप्रयत्न माटे तेओ पशु अरेखर घन्यवाहने पात्र छे.

—•—

धी ज्ञैन असोसीव्येशन एोइ धन्दीयानो—सं. १६७८ तो व विंक रीपोर्ट अमोने भज्यो छ. आ संस्था शुद्धिमान्, शामान अने कार्यवालडोनी भनेली होइ ज्ञैनधर्मनी अनेक सेवाओ इरी रहे तेमां नवाच तथी. आ वर्षमां आ संस्थाए लिंसा अटानी शुद्धयाना, स्कॉल-रस्तागो आपी डेणवण्णी उतेजननाना, नांदलाल अने अंतरीक्षलु जेवा तीर्थी माटे रा अनेक भुक्तेकी माटे लडत यवाना ज्ञैन तीर्थना रक्षणु वज्रेनी ज्ञानतना, अने धारा समाभां प्रतीनिवितनी भागण्णी, ज्ञैन तहेवारोनी राज अने ज्ञैन धर्म उपर अन्य विद्वानोमे करेला अ.क्षेत्रो सामे ली-धिला उपायोगी ज्ञैन सामाजिक सेवानी ज्ञानमां अने श्री अभ्युग्तीर्थ उपर डेम्पना नाकाथी हेलवाडा पग रहते ज्ञानो ले ज्ञानी भट्टी ज्ञैतोने लाडमानी ज्ञानतमां तो खास लडत यवानीने भुक्तेवाओ दूर करावा करेला सेवा वज्रेर आ राजेटीथी ज्ञानी आ संस्थ ना अ वा कार्यी माटे तेम घन्यवाद घेइ छे. आ संस्थाने तम भ ज्ञैन डोम तन, भन अने धननी संपूर्ण सदाच आगे तो ते धर्म उर्धी शहे तेवी छे. ज्ञैनधर्मनी सेवा करनारी आ संस्था सौथो ज्ञुनी छे. आ संस्थाने ज्ञहेर लता उपर आस भद्राननी आवश्यकता छे, मुख्याधिमां अनेक धन.८५ ज्ञैनां दुखो वसे छे तो तेमां पशु सदाचक थाय अथवा एक इंड इरी तेम करना तेना कार्यवालडोने सुयना करीये छाये. आ संस्थाना कार्यवालडो अरेखर घन्यवाहने पात्र छे. कारबुके आ राजेटी तेवी साक्षी पूरे छे. अमो लालण्यमां तेनी आभाद्र छूच्छीये छोये.

श्रा पालण्हुपुर वीर विद्वातेजक सलानो रीपोर्ट—आ संस्थानो सं. १६६८ थी सं. १६७८ना आसो वह ३० सुन्धी (११ वर्षनी) रीपोर्ट भज्यो छ आ समावा, लालण्हीरी, आलम-चंद्रजु ज्ञैन पाठशाला आ ऐ ज्ञाना जेताना लक्ष्यक यवावे छे. पाठशालामां हात ४६ विद्यार्थियो ज्ञान भेणवे छे. पालनपुर ज्ञैन श्रीमतो छतां लालण्हीरी तथा पाठशाला डेम आवी धीभी गतिये अने नाना पायापर छे तेम सभल शकातु नथो. रीपोर्ट वांयतां वहीवट

८२

શ્રી જ્ઞાતમાનંદ પ્રકાશ.

રીતસરનો છે અને હિસાખ પણ ચોખવટવાનો છે. આ સભાને ઉપાધ્યાયજી શ્રીમહિ વીરવિજયજી મહારાજે સુદૃઢ કરેલ હોવાથી તે મહાત્માનું નામ સંસ્થા સાથે જુડેલ છે.

શ્રી વિજયવર્મી પ્રકાશક સભાનો રીપાઈ—આ સભાને ગ્રથપતન થબા એક વર્ષ પુરુષ થયેલ છે. આગાર્યજી ધર્મવિજયજી મહારાજનું નામ નંડી યુરેનાંકા પ્રતિર્થિત કરી છે. વક્તૃત્વ ડળા તથા લેખનકળા આગાર્યવાનો વર્ગેનો આ સંસ્થાનો ઉંદ્રાણી. તે પ્રમાણે ગયા વર્ષ માં જુદા જુદા વિષયો ઉપર જુદા જુદા પ્રમુણો નીમી ભાષણો કરાવ્યા હતા, તેમજ વિજયવર્મીપ્રકાશ નામનું લરત લીખીત માસિક પ્રેગટ કરવાનું રીપાઈ માં ગણ્યવામાં આવેલે. ધ્રનામી લીફાછના ભાષણો કરવાની સારા એકલાનારને છનામી આપવાનું પણ કાર્ય કરેલ છે. કાંઈ કાંઈ વર્ષન નન્ડેર પત્રિકા—સુચના પત્ર પ્રકટ કરી ડામની સેવા પણ કરે છે. આ સંસ્થાના સભાસહેદ ઉત્સાહી છે. અમો તેની આસાદ દર્શાવીયે પીયે.

દુર્લિલ કાંચિકલોલ—આ કવિતાની ઝુકના કર્તા મહેતા દુર્લિલજી ગુલાલચંદ વળા! તરફથી અમોને બેટ મળેલ છે. તેમો કેટલાક વખતથી કવિતાઓ અનાવે છે. આ ગ્રથમાં સાત વ્યસન, અદાર પાપરથાનક, દ્વાદ્શલાલના ચોનાશી, કેટલાક સ્તવનો અને પાદપૂર્તિ વર્ગેને કાવતાનો સંગ્રહ છે. કાંચના પ્રેમી અટે તે ઉપયોગો છે. કિંમત રૂ. ૧-૩-૦ કર્તા તથા આ સભા પાસેથી ભળી શકેલો.

સિદ્ધાચળ મહાતીર્થ સ્તવનાવણી—પ્રકાશક ધર્મપ્રેમી ભાવસાર ગાંધાલાલ માનસંગ વદતેજ. આજા કેટલાક આવા નાના ગંથે નેમ નેટ આપવા છપાવેલ છે તેમ આ ઝુક પણ તે માટે પોતાના તરફથી પ્રકટ કરેલ છે. શ્રી શર્વનાય તીર્થના કેટલાક સ્તવનો અને ચોનાશ સ્તરન સંગ્રહ આ ઝુકમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આવી ઉપયોગી લંઘણુંકા પ્રકટ કરી નેટ આપવાના આ પ્રયત્ન માટે તેના પ્રકાશક અરેખર ઘન્યવાદને પાત્ર છે.

શ્રી આહિનાથ ચરિત, ધર્મવીરદુમારપાળા, શ્રી મહાવીરસ્વામીના દરા આવડો—આ નણુ ઝુડે લૈન સ્લસ્ટી વાચનમાળા ભાવનગર તરફથી અમોને નેટ મળેલ છે. નણુ અંથોસ સરલ યુક્તરાતી ભાપામાં લખાયેલા છે. તેની જુદી જુદી કિંમત ને એ રૂપીયાથી સવા રૂપીયો રાખેલ છે તે ગ્રથના પ્રમાણુમાં વિશેપ ન જુદુસ; પરંતુ સરસી વાચનમાળાના નિયમ પ્રમાણે લેનારને આર્થિક દાખલે લાલ છે. નણુ અંથોમાં મહાન પુરુષેના ચરિત્રા હોવાથી વાચન જેવા છે.

મળવાનું કેટાણું—

જૈન સસ્તી વાંચન માળા,

C/1. રંધ્યનપુરી બજાર—ભાવનગર.

નીચેના અંથો બેટ મળેલા છે જે ઉપકાર સાથે સ્વિકારવામાં આવે છે.

૧ શ્રી ધર્મ નિધિ પ્રકરણ. શ્રી હંસવિજયજી મી લાદશ્રી—અમદાવાદ.

૨ શ્રી નૈન રતુલિ.

૩ શ્રી ભક્તામર રતોત્ર ગદ્ય પદ્ય ભાષાંતર સાહિત. } જાબેરી ભાઈચંદ કરતુરચંદ-મુખ્ય.

૪ પંદ્રિત શ્રી વીરવિજયજીકૃત સ્નાતક પૂજન વિવિસહિત. શા ભાલાભાઈ નાગરદાસ—અમદાવાદ

૫ દેવભીરાધી પ્રતિકમણ મૂળ શ્રી જામનગર જૈન મિત્રમંડળ.

આતમાનંદ અકાશનો વધારો

૪૫

લાયારોનો શાખુગાર !

જીવનને હિતમ બનાવનાર સાથી !

શ્રી અધ્યાત્મ જીન પ્રસારક મંદળ તરફથી પ્રચિન્હ થયેતાં

શાભનિષ્ઠ વિશાળદિપ પંડિત કવિરત્ન

જૈનાચાર્ય શ્રીમહૃ બુદ્ધિસાગરસૂરિ

એમની કસાયલી કલમથી કાખાયલાં ધર્મ, આત્મજીન, યોગ, જીમાનેપચોગિ
સહૃપદેશથી ઉભરાતા નવીન પ્રકટ થયલા

અમૃત્ય ગ્રંથો.

૧. છશાચાસ્યોપનિષદ્ધ ભાવાર્થ—ઉપનિષદ્ધતું આધ્યાત્મિક દિલ્લીએ
વિશ્વારથી વિવેચન. આ અંથમાં પ્રથમ મૂળ શ્રીલોક આપી તેની નીચે શાખાર્થ
અને તત્પ્રશીાત તેનો લંબાણ અતુભવાર્થ આપવામાં આવ્યો છે. વેદ જેવા ગઢન
વિષય પર એક જૈન વિદ્વાનને હાથે આ પ્રથમજ વિવેચન છે. તેમી આઠ ચેલ
જળંગ છીંટનું કાપકી એમ્બોજ પાકું પુછું પુ. ૩૬૦ કોઈત રૂ. ૧-૦-૦.

૨. ભજનપદ સંગ્રહ લા. ૬—શ્રીમહૃની આધ્યાત્મિક યોગ, ધ્યાન
તથા વ્યવહારિક શૈલીનાં રસાળ ભજનો ભાષ્યાત્માં છે. આ ભાગમાં તેવાં જૂહા
જૂહા રાગમાં અનેક ભજનો આપવામાં આવ્યાં છે. જેવાં કે આત્મિક સ્વરાજ,
સ્વદેશ, અમારી શુદ્ધરાત, વંદેમાતરમ્, સત્ય પ્રેમ, હિન્દુ ઉઠ, આદિ આત્મિક
રાધ્યિય અને વ્યવહારિક દિલ્લીનાં ભજનોનો સાગર તેમાં ઉભરાય છે. તેમી આઠ
જળંગ છીંટનું કાપકી એમ્બોજ પાકું પુછું પુ. ૫૮૪ કોઈત રૂ. ૧-૮-૦.

३ भजन संग्रह भा. १०—आ अंथमां श्रीमहानी आत्मदेशा
योग, ध्यान, अभासि विजेतीनी भरतीनां गान अरे छे. श्रीमहे स्वानुभवना
उभरा आमां ठाळ०या छे. आशावनी, लेवी, सोऽठ केवा उत्तम रागोमां आ
ओष्ठ डैटिनां भजनोमां श्रीमहे खरेखर आत्मज्ञान तथा वैराग्य खुमारीनी
पराकाष्ठा करी छे, तेमां लगभग २०० भजनोनो सभावेश करवामां आ०यो छे.
उमी आठ पेल सणंग छीटनुं कापडी अभ्योज पाकुं पुहुं पू. २०० कीमत ३.१

४. पञ्चसहुपहेश भा. ३—आ अंथमां श्रीमहे जुहे जुहे स्थगेथी
जुहा जुहा वर्खते मुमुक्षुओपर लघेला आत्मज्ञान सहुपहेश-वैराग्य-अने कर्तव्य
प्रतिपादननी सत्य हिशा अतावनार गंभिर विचाराथी आत्मेत सरण पण्डि
प्रैद आषामां लभायला संख्याखंध पत्रोनो संग्रह छे. उमी आठ पेल सणंग
छीटनुं कापडी अभ्योज पाकुं पुहुं पू. प७५ की. १-८-०.

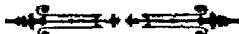
५. (१) शुद्धीपयोग (२) हयायंथु (३) श्रेणिऊकमुष्योध (४)
कु०म०गीता—(लेगा बांधेला आर संस्कृत अंथो.) केमां आत्मज्ञाननो ७५-
हेश पहे पहे उभराय छे. श्रीमहानी रसाण संस्कृत भाषा शैक्षीथी अलंकृत आ
अंथ उमी आठ पेल छीटनुं कापडी अभ्योज पाकुं पुहुं पू. १८० की. ०-१२-०.

६. पूजा संग्रह भा. १—आ अंथमां श्रीमहानी रथेली नवपह (लघु
तथा वृहत) वीशस्थानक, अष्टप्रकारी, महावीर जन्म ज्यांती सत्तर लेही-
सनात्र पूजा- (आरतीओ) विजेते विविध प्राचीन अवीचीन सुरस रागोमां
आत्मज्ञान गर्भित-योधहायक भावथी छलकाती त्रेवीस पूजाओनो अपूर्व
संग्रह छे. द्र०यानुयोगना रसीआओने अपूर्व आनंद आ पूजाओमां आवश्य.
रायत १६ पेल छीटनुं कापडी सणंग पुहुं पू. ४१५ की. १-८-०.

७. गुड०गीत गहुली संग्रह—आ अंथमां गुड महात्म्य-गुड भक्तिनुं
शुद्ध स्वरूप विजेते पद्यमां सुन्दर रीते हथावेल छे. उमी आठ पेल पू. १६०
की. ०-१२-०.

८. साधरमती गुणु क्षिक्षणु काव्य—(भीटीश डेलवडी खातामां
शाणा तथा धनाम भाटे भंजुर थयेलुं.) आ अंथमां साधरमती नदीनी जुही
जुही इतुओनी स्थितिपरथी नीकणतो योध पद्यमां सुन्दर उपहेशक रीते वर्ष०यो
छे. उमी १६ पेल पाकुं सणंग छीटनुं पुहुं पू. २०० की. १-८-०.

ખીનાં ઉપરોગિ મેટાં પુસ્તકો।

૬. કર્મચોગ—(ખીટીશ ફેળવણી ખાતાએ શાળા—લાયબેરી માટે મંજુર કરેલું) જાંસારના કાચો નિલેં પણ તથા નિષ્ઠામવૃત્તથી ડેવી રીતે કરી શકાય ? તેનું હત્તમ રીતે વર્ણન આ પુસ્તકમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રીમાન તિલકકૃત કર્મચોગ કરતાં પણ ઉચ્ચ ડેવિનો કર્મચોગ વાંચવો હોય તો અથાગ પરિશ્રમ લઈ તૈયાર કરેલો પેતાનાજ ભૂળ શ્વેષક રચેતા તેનાપર ગહુન ચચો વિદ્વત્તા પૂર્ણ કસાયલી કલમે કરી આ કર્મચોગ જેવો ગહુન વિષય છેવો તો સુંદર રીતે પ્રતિપાહન કર્યો છે કે હરેક અક્ષાસી વાંચક તેને પૂર્ણ કર્યો વિના હાથમાંથી ઝુકશેજ નહિં. તેમી આડ પેણ સળંગ છીટનું કાપડી પાકું પું પું પુ. ૧૦૧૫ કી. ૩. ૩-૦-૦.

૭. ધાર્મિક ગાધ સંશ્રહ અને પત્ર સહુપહેશ ભાગ ૧—આ અથના પ્રથમ વિભાગમાં શ્રીમહને વખતોવખત ઉદ્ભવેલા વિચારેનો સંશ્રહ (નિત્યનોંધ) સરળ સાઢી પણ પ્રોફ લાખામાં કરવામાં આવ્યો છે. ખીન વિભાગમાં બિનનભિન સ્થળેથી જુડે જુડે પ્રસંગે સુસુક્ષુચોપર ઉપકારક દર્શિયે લાખાયતા સહખેધધાયક પત્રોનો સંશ્રહ છે. તેમી આડ પેણ સળંગ છીટનું કાપડી પાકું પું સેનેરી નામ સાથે પૃષ્ઠ ૬૭૬ કી. ૩-૦-૦.

૮. ભજનપદ સંશ્રહ ભા. ૮—શ્રીમહનાં આત્મજ્ઞાન-વૈરાગ્ય-ત્યાગ તથા વ્યવહારના ઉપહેશનાં સુરસ ભજનોનો મહાસાગર તેમી આડ પેણ સળંગ છીટનું પાકું પું પું પુ. ૬૭૬ કી. ૩. ૩-૦-૦.

ભજન સંશ્રહ ભા. ૧—(આવૃત્તિ પાંચમી) આ થથમાં શ્રીમહનાં અધ્યાત્મ જ્ઞાનથી ભરપુર વૈરાગ્યવાળાં મસ્ત તંદુરા, મંજુરા, સિતાર, અદ્ધ વાણ્નો સાથે ગાંધ શકાય તેવાં ભજનોનો સંશ્રહ છે. તેમી આડ પેણ પૃ. ૨૦૦ કી. ૦-૮-૦.

નવા છપાતા ગ્રંથો.

નીચેના આ ગ્રંથો દુંક મુદ્રામાં બહાર પડશે.

(૧) પુનસંચઙ ભા. ૨. (૨) લાલા વજપત્રાય અને જૈનધર્મ.
 (૩) ચિન્તામણિ. (૪) ધ્યાન વિચાર તથા અધ્યાત્મ ગીતા. (૫) કન્યા
 વડ્ય નિષેધ. (૬) આત્મપ્રકાશ. (૭) આત્મશક્તિપ્રકાશ. (૮) ક્ષમાપના
 (૯) શ્રીમહયશોવિજયલુનિબંધ. (૧૦) મણિચંદ્રલુનૃત ૨૧ સંજ્ઞાઓ.
 ભાવાથું સાથે. (૧૧) ધાતુ પ્રતિમા લેખ સંચઙ ભા. ૨. (૧૩) જૈનધર્મ
 તથા ખ્રીસ્તી ધર્મનેં મુકાખલો. (૧૪) સંધ કર્ત૊થ, શોક વિનાશક વિગેર.
 સંસ્કૃત અંથો—(૧૫) તત્ત્વ વિચાર. (૧૬) જૈન ખ્રીસ્તિ સંવાદ. (૧૭)
 સત્ય સ્વરૂપ. (૧૮) ભોડું વિજયપુર વૃતાંત, (૧૯) આત્મસમાધિ શતક
 (સંસ્કૃત), (૨૦) જૈન ધાર્મિક શાંકા અમાધાન, (૨૧) શ્રીમહ હેવચંદ્રલુ
 નિર્વાણ રાસ, (જીવનચરિત), (૨૨) જૈન શ્વેતાંબર અંથ નામાવતિ (ગાધડ)
 (વિગેર).

પુસ્તકો મળવાનાં ડેકાણું :—

૧ વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ.

પાદરા (ચુઝરાત).

૨ આત્મારામ એમચંદ

સાણુંદ (જીદે અમદાવાદ).

૩ ભાંખરીઆ મોહનલાલ નગરીનદાસ

૧૯૨-૬૪, બનારગેર કોટ—મુંબઈ.

૪ શોઠ નગરીનદાસ રાયચંદ ભાખરીઆ

મહેસાણું.

૫ શોઠ ચંદુલાલ ગોઠળદાસ, વિજયપુર.

૬ બુક્સેટર મેધળ હીરળ

પાયધુની—સુઅધ.

લુણાણુભિત સ્ટીમ પ્રેસ વડારા.

नवा हाखल थेला मानवंता सभासदो.

१ शे. साराभाई भगनभाई गोही	२० अमदावाद.	पे. व. लाईड मेम्पर
२ श्रीमती चंपाएन हीसींग (ते साराभाईना सुपति)	,,	”
३ श्री रघुणा नैन लायझरी	रघुणा	भी. व. लाईड मेम्पर
४ शा. कुपुरचंद भाण्ड	भावनगर	
५ शा. अमरचंद जेयरहास	पांडीताण्डा	पे. व. वार्षिक मेम्पर
६ वकील वीरपाण वर्धमान शे.	विजपुर	भी. व. लाईड मेम्पर
७ शा. हरजोवनदास डाल्हाभाई	भावनगर	”
८ मा. त्रिभोवनदास हरभचंद	”	”
९ अदाखी चतुर्भुज धनज	”	”

अमारा मानवंता लाईड मेम्परोने भणी उत्तम थें.

हवे पढी थानारा लाईड मेम्परोने केवा लाल जावो पडशे ते आ उपरथी समझो. नेथी आ सभामां जलहीथी लाईड मेम्पर थध तिना मूळे आवा सुंदर थंथा भेट मेणी लाल लेवानी जड़े. छे.

श्री नेमनाथ प्रक्षुनु चरित्र शा. २-०-० श्री आदर्श नैन ली रत्ना १-०-०

आ सुपार्श्वनाथ चरित्र भाग १, २-०-०

उपरना तथु थंथा योरटेज पुरता वा. पी. थी भेट भोड़ली आपवामां आव्या छे. वाणा लाईड मेम्पर अंधुओओ आवी सुंदर लेटो आ सभाना सभासद थध भेणववा भाटे पोतानो आनंद-युशाली पत्र द्वारा अमोने ज्ञानुवाची छे नेथी साहित्य भेवा भाटे आ सभाने पथु आनंद थाय ते स्वाभाविक छे. वणी आ सभाना लाईड मेम्परोने ज्ञाना भेटना पुस्तको कीर्तिपथु रक्षम झाप्या सिवाय आपवामां आवना हे वाथो हर वर्ष सारी संभ्यामां लाईड मेम्परो थया करे छे. साहित्य अने वाचनना अलिकापीओ भाटे आ ओक उत्तम तक्तो लाल लेवा जलहीथी आ सभामां लाईड मेम्पर थध तेवा अपूर्व ग्रंथोनो लाल लेवा युक्तु नही तेवी नम सुचना छे.

वांचनना प्रेमी अंधुओ भाटे खास नवा वांचना योग्य उत्तम थंथा.

१ पंचपरमेश्वी गुणमाणा,	१-८-०	६ श्री चंपकभाला सती चरित्र-आदर्श
२ सुमुखनुपादि कथा.	१-०-०	खी चरित्र. ०-८-०
३ श्रीनेमनाथ चरित्र.	२-०-०	१० संभोधसितरी-नैनतत्वज्ञाननो अ-
४ श्रीसुपार्श्वनाथ चरित्र भाग १ लो. २-०-०	११	श्री उपहेश समतिका धतिहासिक १-०-०
५ श्रीसुपार्श्वनाथचारित्र भीजे भाग. २-८-०	१२	श्री विविध पूजा संग्रह (तदन
६ सम्यक्त्व कामुकि अनेक कथानो संग्रह १-०-०	१३	ज्ञानी पूजनो संग्रह.) २-०-०
७ श्री पंचप्रतिक्रमण विधि सहित वाची	१४	१३ श्री आदर्श नैन खीरत्नो. १-०-०
ज्ञानी धेर ऐडा थध शके छे. २-०-०		
८ श्रीजंगस्वामी चरित्र आदर्श भगवुद्धि		
चरित्र.	०-८-०	

संपूर्ण शान्ति.

परमात्मा शान्तिना अगाध सागरइप छे अने तेथा ने पणे आपणे परमात्मानी साथे आपणे औक्य अनुभवाचे धीमे ते पणे आपणामां पण शान्तितुं पूर वधवा लागे छे. कारणु के ज्यां शान्तिना साथे एकता छे त्यां शान्त रेखावी ज जोड्ये. हेवी अंतःकरणुवामा अनवुं ऐज सत्य ज्ञवन अने यथार्थ शान्त छे. अवा हैवा अंतःकरणु द्वारा ज परमात्मा साथे वधु ने वधु एकताना अने तेना साथे पूर्ण शान्तिनो पण अनुभव थरो.

यारे आपूर्वे भग्नर इंकलां आपणे ज्ञानाप छे के लाभे खी-पुरेषो चिंतामां दूषी रहेला छे अने शान्तिना वायुनो. तेमने स्पर्शे पण थतो नथा. मनथा, शरीरथी तेमज आच्च स्थितिथी कंटाणाने शान्त भेणववाने भाटे तेच्चा अनेक स्थगे इरे छे अने समग्र पृथ्वीतुं पर्यटन करे छे, तोपणु तेमनो सर्व प्रथत्व व्यर्थं ज जाय छे. तेमने शान्ति भगी नथी अने भगी पणु नहि; कारणु के ज्ञवणमां ते नथा त्यां तेच्चा तेने शाये छे. शान्तितुं स्थान तो अंतरमां ज छे. अने ज्ञे शान्ति न शोधाइ तो ओजे कोऽह स्थगे ते कही पणु भगी शकनार नथी.

शान्त आच्च पदार्थी के जगत्मां नथी. ते तो योताना आत्मामां ज रहेली छे. तेने व्याहारथी भेणववाने भाटे आपणे गमे तेटला भागी अदणु करीमे. नाना प्रकारना आच्च बोग भोगवाचे, आच्च वस्तुओमां अने रथणेमां तेने शाधाचे अने कहाय जगत्ता दरेके दरेके रथणमां ज्ञाणाचे तोपणु ते आपणे भगीनार नथी. कारणु के ज्यां ते छे ज नहि, लाठी ते डेवी रीते भगी शके? अने भाटे तो भगुप्य ने प्रभाणुमां योतानी उपभोगनी ढिंचा अने वासनाच्याने संयममां रूपी योताना अंतरात्माना आहेश प्रभाणे वर्ते छे ते प्रभाणुमां ज सळण थधने ते सत्य आनंद अने यथार्थ शान्त अनुभवी शके छे. अम करवाने अदूले भगुप्यो जेटला प्रभाणुमां वासनाच्याना आहेश प्रभाणे वर्ते छे तेटलाज प्रभाणुमां तेच्चा अधिक रेणी, अधिक दुःखी अने अधिक असंतोषी अने छे. घश्वरनी साथे औक्य समजवामां अने अनुभववामां शान्त रहेली छे..... जे भगुप्यो अनंत शान्तिं स्वइप परमात्मा साथे औक्य जाएयुं अने अनुभव्युं छे तेच्चोना ज्ञवनमां आनंद उल्लास जाय छे."

प्रभुभय ज्ञवनमांथी

— * —